תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב אשה׳

ואמרה אליו גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב הוא
האשה אשר הכיח יהוה
לבן אדני׃ אני טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה רבקה
יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר
אליה השקיני נא׃ ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר
שתה וגם גמליך אשקה
ואשת וגם הגמלים השקתה׃
ואשאל אתה ואמר בת מי
את ותאמר בת בתואל
בן נחור אשר ילדה לו
מלכה ואשם הנזם על
אפה והצמידים על ידיה׃
ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי
אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו׃ ועתה
אם ישכם עשים חסד
ואמת את אדני הגידו לי
ואם לא הגידו לי ואפנה
על ימין או על שמאל׃
ויען לבן ובתואל ויאמרו
מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב׃
הנה רבקה לפניך קח ולך
ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה׃ ויהי
כאשר שמע עבד אברהם
את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה׃ ויוצא העבד
כלי כסף וכלי זהב ובגדים

ויתן לרבקה ומגדנת נתן
לאחיה ולאמה׃ ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר
עמו וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחני לאדני׃
ויאמר אחיה ואמה תשב
הנער אתנו ימים או עשור
אחר תלך׃ ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה
הצליח דרכי שלחוני ואלכה
לאדני׃ ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה׃ ויקראו
לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך׃ וישלחו את
רבקה אחתם ואת מנקתה
ואת עבד אברהם ואת
אנשיו׃ ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך
את שער שנאיו׃ ותקם
רבקה ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את
רבקה וילך׃ ויצחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב׃ ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה
גמלים באים׃ ותשא רבקה
את עיניה ותרא את יצחק
ותפל מעל הגמל׃ ותאמר
אל העבד מי האיש הלזה
ההלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני

ותקח הצעיף ותתכס׃ ויספר
העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה׃
ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו׃

ויסף אברהם ויקח אשה
ושמה קטורה׃ ותלד לו
את זמרן ואת יקשן ואת
מדן ואת מדין ואת ישבק
ואת שוח׃ ויקשן ילד את
שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשורם ולטושים ולאמים׃
ובני מדין עיפה ועפר וחנך
ואבידע ואלדעה כל אלה
בני קטורה׃ ויתן אברהם
את כל אשר לו ליצחק׃
ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם מעל
יצחק בנו בעודנו חי קדמה
אל ארץ קדם׃ ואלה ימי
שני חיי אברהם אשר חי
מאת שנה ושבעים שנה
וחמש שנים׃ ויגוע וימת
אברהם בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו׃
ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה
אל שדה עפרן בן צחר
החתי אשר על פני ממרא׃
השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר

אברהם ושרה אשתו׃ ויהי
אחרי מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי׃
פ
ואלה תלדת ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה
לאברהם׃ ואלה שמות בני
ישמעאל בשמתם לתולדתם
בכר ישמעאל נבית וקדר
ואדבאל ומבשם׃ ומשמע
ודומה ומשא׃ חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה׃ אלה
הם בני ישמעאל ואלה
שמתם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאם לאמתם׃
ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה
ושבע שנים ויגוע וימת
ויאסף אל עמיו׃ וישכנו
מחוילה עד שור אשר על
פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל׃
פ
ואלה תולדת יצחק בן
אברהם אברהם הוליד
את יצחק׃ ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה׃ ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי
עקרה הוא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו׃ ויתרצצו

הבנים בקרבה ותאמר אם
כן למה זה אנכי ותלך לדרש
את יהוה׃ ויאמר יהוה לה
שני גיים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד צעיר׃
וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה׃ ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו׃ ואחרי
כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו
יעקב ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם׃ ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב
אהלים׃ ויאהב יצחק את
עשו כי ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב׃ ויזד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה
והוא עיף׃ ויאמר עשו אל
יעקב הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום׃
ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי׃ ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למות ולמה
זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו
וימכר את בכרתו ליעקב׃
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת ויקם
וילך ויבז עשו את הבכרה׃
פ
ויהי רעב בארץ מלבד

הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך פלשתים
גררה׃ וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך׃
גור בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצת האל
והקמתי את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך׃
והרביתי את זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את
כל הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ׃ עקב
אשר שמע אברהם בקלי
וישמר משמרתי מצותי
חקותי ותורתי׃ וישב יצחק
בגרר׃ וישאלו אנשי המקום
לאשתו ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי פן
יהרגני אנשי המקום על
רבקה כי טובת מראה
הוא׃ ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך
מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו׃ ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר
אליו יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה׃ ויאמר אבימלך
מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את אשתך

ותקרא את שמו גד ותלד
זלפה שפחת לאה בן שני
ליעקב ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא את שמו אשר וילך
ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני
נא לי מדודאי בנך ותאמר
לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את
דודאי בני ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבוא
כי שכר שכרתיך בדודאי
בני וישכב עמה בלילה הוא
וישמע אלהים אל לאה
ותהר ותלד ליעקב בן
חמישי ותאמר לאה נתן
אלהים שכרי אשר נתתי
שפחתי לאישי ותקרא
שמו יששכר ותהר עוד
לאה ותלד בן ששי ליעקב
ותאמר לאה זבדני אלהים
אתי זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה
בנים ותקרא את שמו זבלון
ואחר ילדה בת ותקרא את
שמה דינה ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה
אלהים ויפתח את רחמה
ותהר ותלד בן ותאמר אסף

אלהים את חרפתי ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי תנה
את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני יהוה בגללך
ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו אתה
ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי
כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך
לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי ויאמר מה
אתן לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה
לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך אשמר אעבר
בכל צאנך היום הסר משם
כל שה נקד וטלוא וכל שה
חום בכשבים וטלוא ונקד
בעזים והיה שכרי וענתה
בי צדקתי ביום מחר כי
תבוא על שכרי לפניך כל
אשר איננו נקד וטלוא בעזים
וחום בכשבים גנוב הוא
אתי ויאמר לבן הן לו יהי
כדברך ויסר ביום ההוא
את התישים העקדים

והטלאים ואת כל העזים
הנקדות והטלאת כל
אשר לבן בו וכל חום בכשבים
ויתן ביד בניו וישם דרך
שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרת ויקח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמון ויפצל
בהן פצלות לבנות מחשף
הלבן אשר על המקלות
ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים
אשר תבאן הצאן לשתות
לנכח הצאן ויחמנה בבאן
לשתות ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדן הצאן
עקדים נקדים וטלאים
והכשבים הפריד יעקב
ויתן פני הצאן אל עקד וכל
חום בצאן לבן וישת לו
עדרים לבדו ולא שתם על
צאן לבן והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את
המקלות לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות ובהעטיף
הצאן לא ישים והיה
העטפים ללבן והקשרים
ליעקב ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים וישמע את דברי
בני לבן לאמר לקח יעקב
את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבד
הזה וירא יעקב את פני

לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר יהוה אל
יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך ואהיה עמך
וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאנו
ויאמר להן ראה אנכי את
פני אביכן כי איננו אלי
כתמל שלשם ואלהי אבי
היה עמדי ואתנה ידעתן
כי בכל כחי עבדתי את
אביכן ואביכן התל בי
והחלף את משכרתי עשרת
מנים ולא נתנו אלהים להרע
עמדי אם כה יאמר נקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל הצאן
עקדים ויצל אלהים את
מקנה אביכם ויתן לי ויהי
בעת יחם הצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים
העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום
יעקב ואמר הנני ויאמר
שא נא עיניך וראה כל
העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים כי
ראיתי את כל אשר לבן
עשה לך אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר
עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ

מולדתך ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו העוד לנו חלק
ונחלה בבית אבינו הלוא
נכריות נחשבנו לו כי מכרנו
ויאכל גם אכול את כספנו
כי כל העשר אשר הציל
אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר
אמר אלהים אליך עשה
ויקם יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים וינהג
את כל מקנהו ואת כל רכשו
אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם
לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען ולבן הלך לגזז את
צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה ויגנב יעקב
את לב לבן הארמי על בלי
הגיד לו כי ברח הוא ויברח
הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו
הר הגלעד ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב
ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד רע וישג
לבן את יעקב ויעקב תקע
את אהלו בהר ולבן תקע
את אחיו בהר הגלעד
ויאמר לבן ליעקב מה עשית

ותגנב את לבבי ותנהג את
בנתי כשביות חרב למה
נחבאת לברח ותגנב אתי
ולא הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשרים בתף
ובכנור ולא נטשתני לנשק
לבני ולבנתי עתה הסכלת
עשו יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם
אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם
יעקב מטוב עד רע ועתה
הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אביך למה גנבת את
אלהי ויען יעקב ויאמר
ללבן כי יראתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך מעמי
עם אשר תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו הכר
לך מה עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גנבתם
ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי
האמהת ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל
רחל ורחל לקחה את
התרפים ותשמם בכר
הגמל ותשב עליהם
וימשש לבן את כל האהל
ולא מצא ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני אדני
כי לוא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש
ולא מצא את התרפים
ויחר ליעקב וירב בלבן

אל אדני שעירה ויאמר
עשו אציגה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר
למה זה אמצא חן בעיני
אדני וישב ביום ההוא עשו
לדרכו שעירה ויעקב נסע
סכתה ויבן לו בית ולמקנהו
עשה סכת על כן קרא שם
המקום סכות ס
ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את
פני העיר ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור אבי
שכם במאה קשיטה
ויצב שם מזבח ויקרא לו
אל אלהי ישראל ס
ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב
את הנער וידבר על לב הנער
ויאמר שכם אל חמור אביו
לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה ויעקב שמע
כי טמא את דינה בתו ובניו
היו את מקנהו בשדה
והחרש יעקב עד באם
ויצא חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו ובני יעקב
באו מן השדה כשמעם

ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה וידבר
חמור אתם לאמר שכם
בני חשקה נפשו בבתכם
תנו נא אתה לו לאשה
והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו
לכם ואתנו תשבו והארץ
תהיה לפניכם שבו וסחרוה
והאחזו בה ויאמר שכם אל
אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן הרבו עלי מאד מהר
ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנער לאשה
ויענו בני יעקב את שכם
ואת חמור אביו במרמה
וידברו אשר טמא את
דינה אחתם ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה הוא לנו
אך בזאת נאות לכם אם
תהיו כמנו להמל לכם כל
זכר ונתנו את בנתינו לכם
ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו
אתכם והיינו לעם אחד
ואם לא תשמעו אלינו להמול
ולקחנו את בתנו והלכנו
וייטבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור ולא
אחר הנער לעשות הדבר
כי חפץ בבת יעקב והוא

נכבד מכל בית אביו ויבא
חמור ושכם בנו אל שער
עירם וידברו אל אנשי עירם
לאמר האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו
בארץ ויסחרו אתה והארץ
הנה רחבת ידים לפניהם
את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנתינו נתן להם אך
בזאת יאתו לנו האנשים
לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלוא
לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו וישמעו אל
חמור ואל שכם בנו כל יצאי
שער עירו וימלו כל זכר כל
יצאי שער עירו ויהי ביום
השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון
ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בטח ויהרגו
כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם את צאנם
ואת בקרם ואת חמריהם
ואת אשר בעיר ואת אשר
בשדה לקחו ואת כל חילם
ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו ואת כל אשר בבית
ויאמר יעקב אל שמעון

ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בכנעני ובפרזי
ואני מתי מספר ונאספו עלי
והכוני ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכזונה יעשה את
אחותנו פ
ויאמר אלהים אל יעקב קום
עלה בית אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך
ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כל אשר עמו הסרו את
אלהי הנכר אשר בתככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם
ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי ויהי
עמדי בדרך אשר הלכתי
ויתנו אל יעקב את כל אלהי
הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם
יעקב תחת האלה אשר
עם שכם ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי
בני יעקב ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען הוא בית
אל הוא וכל העם אשר
עמו ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם
נגלו אליו האלהים בברחו
מפני אחיו ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר
מתחת לבית אל תחת
האלון ויקרא שמו אלון

בכות פ
וירא אלהים אל יעקב עוד
בבאו מפדן ארם ויברך אתו
ויאמר לו אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל
ויאמר לו אלהים אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל
גוים יהיה ממך ומלכים
מחלציך יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק
לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר
אתו ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן ויקרא
יעקב את שם המקום
אשר דבר אתו שם אלהים
בית אל ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ לבא
אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן
ויהי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני ואביו
קרא לו בנימין ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרתה
הוא בית לחם ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא
מצבת קברת רחל עד
היום ויסע ישראל ויט

אהלה מהלאה למגדל
עדר ויהי בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל פ
ויהיו בני יעקב שנים עשר
בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבלון בני רחל יוסף ובנימן
ובני בלהה שפחת רחל דן
ונפתלי ובני זלפה שפחת
לאה גד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפדן
ארם ויבא יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית הארבע
הוא חברון אשר גר שם
אברהם ויצחק ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושמנים
שנה ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן ושבע
ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו פ
ואלה תלדות עשו הוא אדום
עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בת אילון
החתי ואת אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי ואת
בשמת בת ישמעאל אחות
נביות ותלד עדה לעשו את
אליפז ובשמת ילדה את
רעואל ואהליבמה ילדה
את יעיש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר
ילדו לו בארץ כנען ויקח
עשו את נשיו ואת בניו

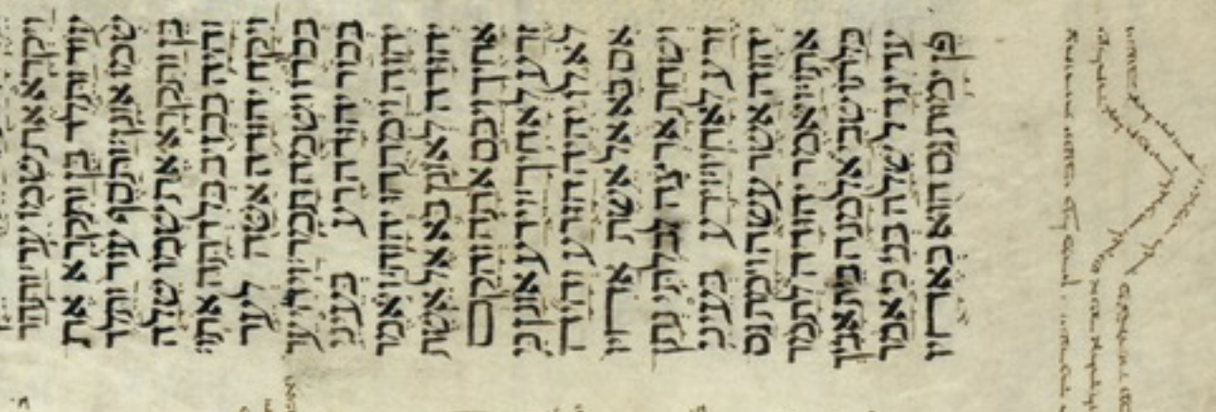

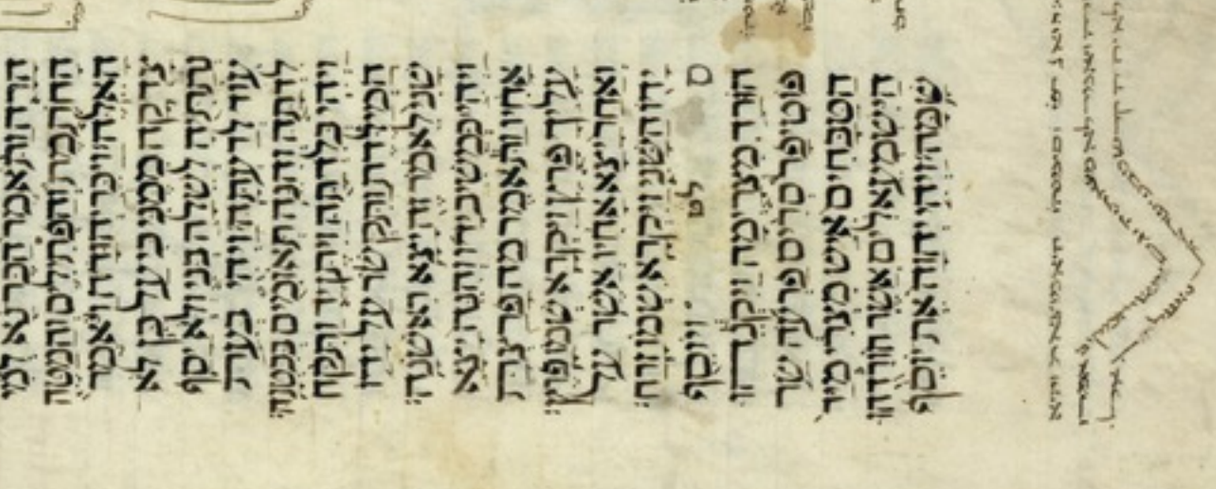

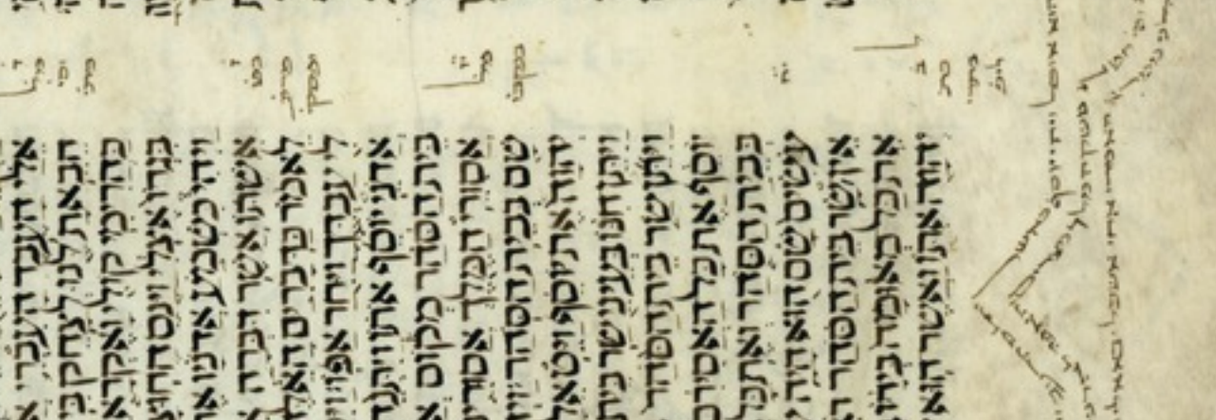

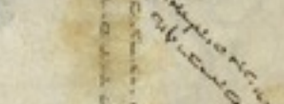

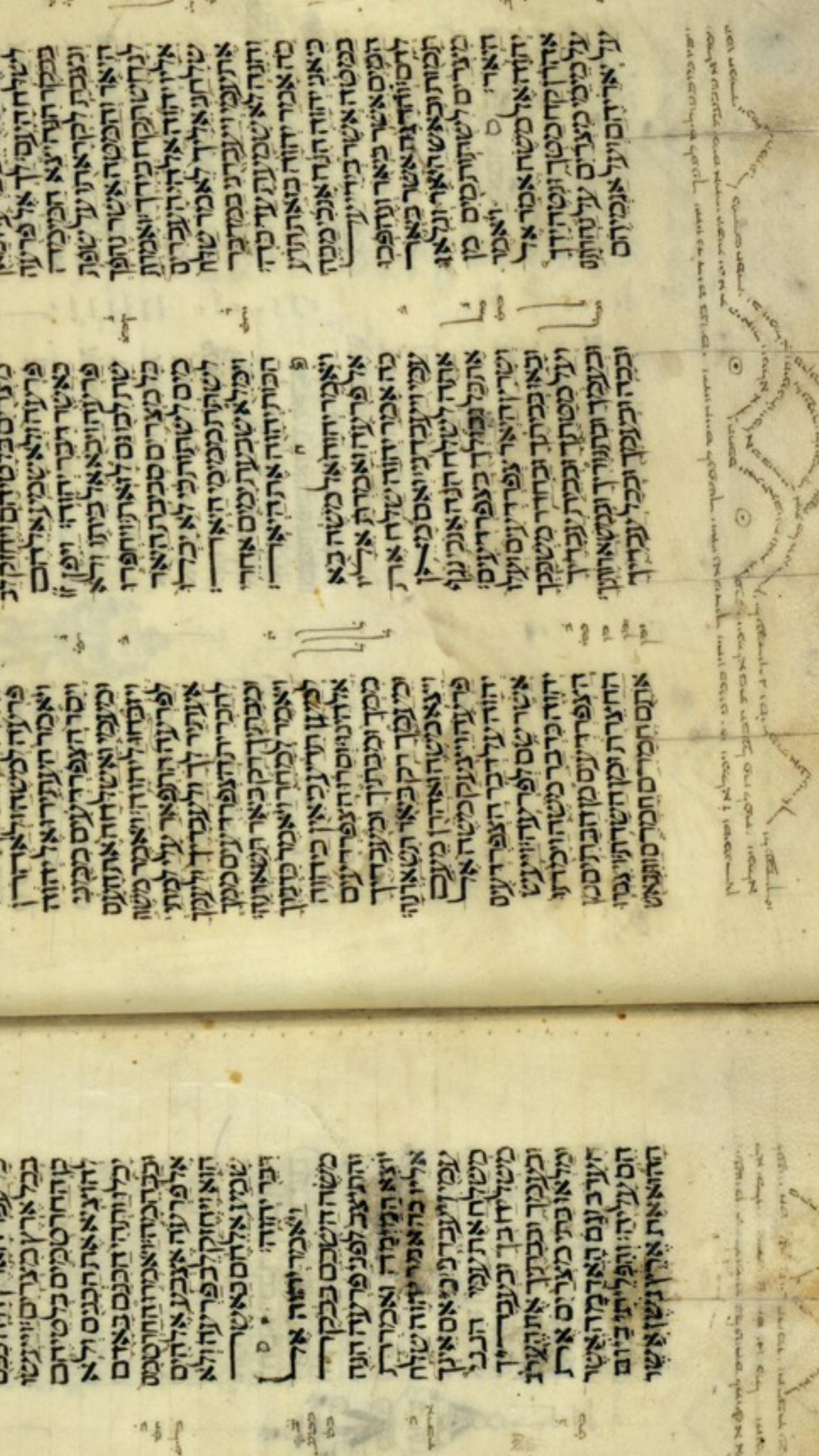

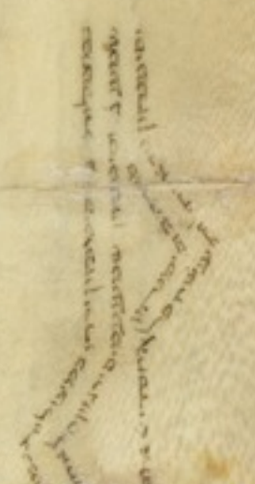

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת
כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה
קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו
קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי

הים ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים:
ס
ותקח מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלת: ותען להם
מרים שירו ליהוה כי גאה
גאה סוס ורכבו רמה בים:
ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל
מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו
מים: ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתת מים ממרה כי מרים
הם על כן קרא שמה מרה:
וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה: ויצעק אל יהוה
ויורהו יהוה עץ וישלך אל
המים וימתקו המים שם
שם לו חק ומשפט ושם
נסהו: ויאמר אם שמוע
תשמע לקול יהוה אלהיך
והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים
עליך כי אני יהוה רפאך:
ס
ויבאו אילמה
ושם שתים עשרה עינת
מים ושבעים תמרים
ויחנו שם על המים: ויסעו
מאילם ויבאו כל עדת בני
ישראל אל מדבר סין אשר
בין אילם ובין סיני בחמשה

עשר יום לחדש השני
לצאתם מארץ מצרים:
וילונו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר:
ויאמרו אלהם בני ישראל
מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו
על סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה
ברעב: ס ויאמר
יהוה אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא
העם ולקטו דבר יום ביומו
למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא: והיה ביום הששי
והכינו את אשר יביאו והיה
משנה על אשר ילקטו יום
יום: ויאמר משה ואהרן
אל כל בני ישראל ערב
וידעתם כי יהוה הוציא
אתכם מארץ מצרים: ובקר
וראיתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו
עלינו: ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו
ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם
כי על יהוה: ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת
בני ישראל קרבו לפני יהוה

כי שמע את תלנתיכם: ויהי
כדבר אהרן אל כל עדת
בני ישראל ויפנו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראה
בענן: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר:
שמעתי את תלונת בני
ישראל דבר אלהם לאמר
בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם
כי אני יהוה אלהיכם: ויהי
בערב ותעל השלו ותכס
את המחנה ובבקר היתה
שכבת הטל סביב למחנה:
ותעל שכבת הטל והנה על
פני המדבר דק מחספס
דק ככפר על הארץ: ויראו
בני ישראל ויאמרו איש אל
אחיו מן הוא כי לא ידעו
מה הוא ויאמר משה
אלהם הוא הלחם אשר
נתן יהוה לכם לאכלה: זה
הדבר אשר צוה יהוה
לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר
באהלו תקחו: ויעשו כן בני
ישראל וילקטו המרבה
והממעיט: וימדו בעמר
ולא העדיף המרבה והממעיט
לא החסיר איש לפי אכלו
לקטו: ויאמר משה אלהם
איש אל יותר ממנו עד
בקר: ולא שמעו אל משה
ויותרו אנשים ממנו עד

בקר וירם תולעים ויבאש
ויקצף עלהם משה: וילקטו
אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו וחם השמש ונמס:
ויהי ביום הששי לקטו
לחם משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה: ויאמר
אלהם הוא אשר דבר
יהוה שבתון שבת קדש
ליהוה מחר את אשר
תאפו אפו ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל העדף הניחו
לכם למשמרת עד הבקר:
ויניחו אתו עד הבקר כאשר
צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא היתה בו: ויאמר
משה אכלהו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה: ששת
ימים תלקטהו וביום
השביעי שבת לא יהיה בו:
ויהי ביום השביעי יצאו מן
העם ללקט ולא מצאו:
ס ויאמר יהוה
אל משה עד אנה מאנתם
לשמר מצותי ותורתי: ראו
כי יהוה נתן לכם השבת
על כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומים שבו
איש תחתיו אל יצא איש
ממקמו ביום השביעי:
וישבתו העם ביום השבעי:
ויקראו בית ישראל את
שמו מן והוא כזרע גד לבן

www.gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

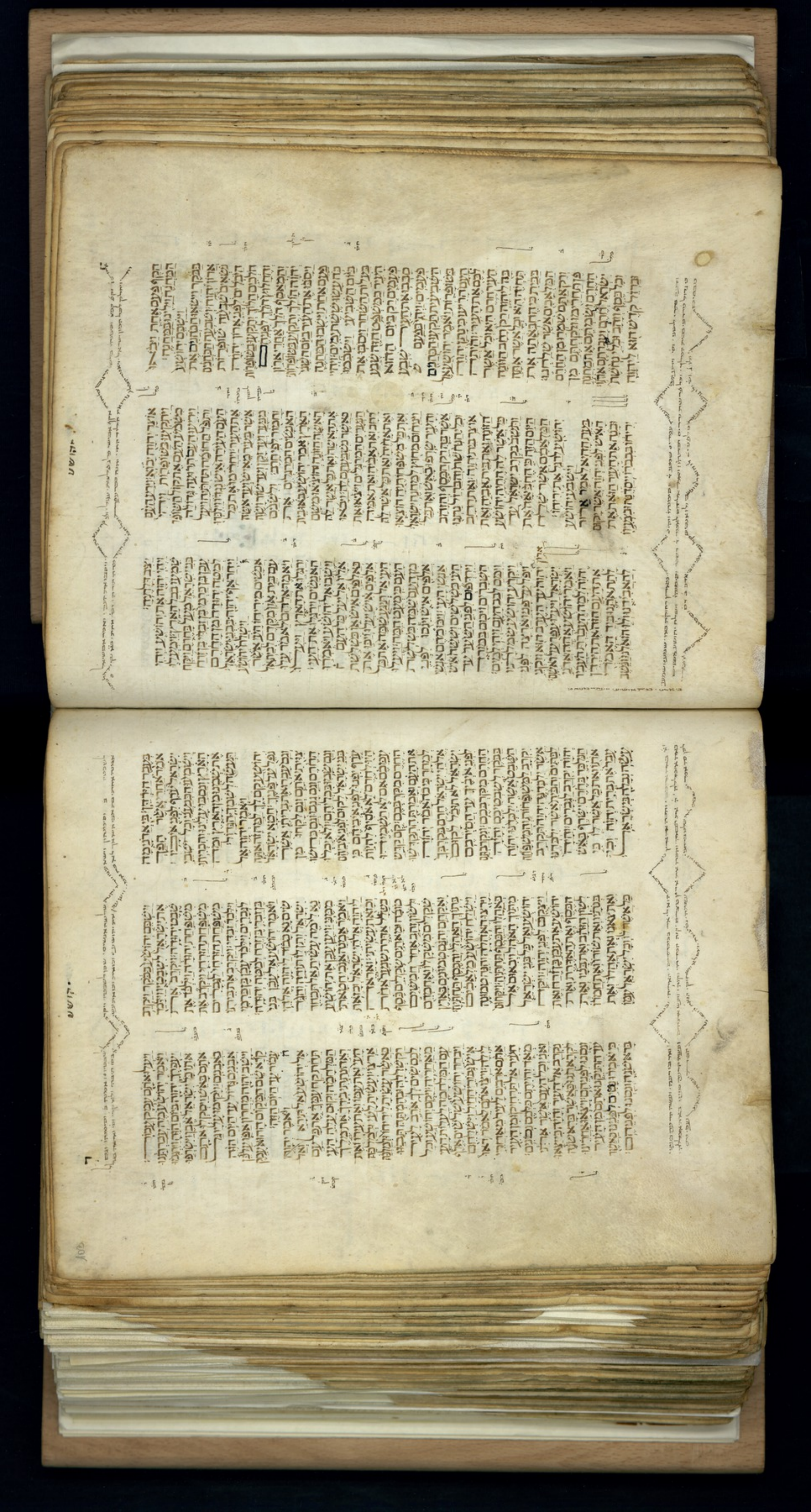

עשרה וחצריהן׃ זאת נחלת
מטה בני נפתלי למשפחתם
הערים וחצריהן׃
למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי׃ ויהי גבול
נחלתם צרעה ואשתאול
ועיר שמש׃ ושעלבין ואילון
ויתלה׃ ואילון ותמנתה ועקרון׃
ואלתקה וגבתון ובעלת׃ ויהד
ובני ברק וגת רמון׃ ומי הירקון
והרקון עם הגבול מול יפו׃ ויצא
גבול בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו אותה
ויכו אותה לפי חרב וירשו
אותה וישבו בה ויקראו ללשם
דן כשם דן אביהם׃ זאת
נחלת מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן׃
ויכלו לנחל
את הארץ לגבולתיה ויתנו
בני ישראל נחלה ליהושע
בן נון בתוכם׃ על פי יהוה
נתנו לו את העיר אשר שאל
את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה׃
אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן
ויהושע בן נון וראשי האבות
למטות בני ישראל בגורל
בשלה לפני יהוה פתח
אהל מועד ויכלו מחלק את
הארץ׃ כ
וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃
דבר אל בני ישראל לאמר
תנו לכם את ערי המקלט

אשר דברתי אליכם ביד
משה׃ לנוס שמה רוצח מכה
נפש בשגגה בבלי דעת והיו
לכם למקלט מגאל הדם׃
ונס אל אחת מהערים האלה
ועמד פתח שער העיר ודבר
באזני זקני העיר ההיא את
דבריו ואספו אתו העירה
אליהם ונתנו לו מקום וישב
עמם׃ וכי ירדף גאל הדם
אחריו ולא יסגרו את הרצח
בידו כי בבלי דעת הכה את
רעהו ולא שנא הוא לו מתמול
שלשום׃ וישב בעיר ההיא
עד עמדו לפני העדה
למשפט עד מות הכהן הגדול
אשר יהיה בימים ההם אז
ישוב הרוצח ובא אל עירו
ואל ביתו אל העיר אשר נס
משם׃ ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת שכם
בהר אפרים ואת קרית
ארבע היא חברון בהר
יהודה׃ ומעבר לירדן יריחו
מזרחה נתנו את בצר במדבר
במישר ממטה ראובן ואת
ראמות בגלעד ממטה גד
ואת גלון בבשן ממטה
מנשה׃ אלה היו ערי המועדה
לכל בני ישראל ולגר הגר
בתוכם לנוס שמה כל מכה
נפש בשגגה ולא ימות ביד
גאל הדם עד עמדו לפני
העדה׃ כא ויגשו
ראשי אבות הלוים אל

אלעזר הכהן ואל יהושע
בן נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל׃ וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען לאמר
יהוה צוה ביד משה לתת
לנו ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו׃ ויתנו בני ישראל
ללוים מנחלתם אל פי יהוה
את הערים האלה ואת
מגרשיהן׃
ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן
מן הלוים ממטה יהודה
וממטה השמעני וממטה
בנימן בגורל ערים שלש
עשרה׃ ולבני קהת
הנותרים ממשפחת מטה
אפרים וממטה דן ומחצי
מטה מנשה בגורל ערים
עשר׃ ולבני גרשון
ממשפחות מטה יששכר
וממטה אשר וממטה
נפתלי ומחצי מטה מנשה
בבשן בגורל ערים שלש
עשרה׃ לבני
מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה גד וממטה
זבולן ערים שתים עשרה׃
ויתנו בני ישראל
ללוים את הערים האלה
ואת מגרשיהן כאשר צוה
יהוה ביד משה בגורל׃
ויתנו ממטה בני
יהודה וממטה בני שמעון
את הערים האלה אשר

הגבול אל לשון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן נגבה
זה גבול נגב׃ והירדן יגבל אתו
לפאת קדמה זאת נחלת בני
בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם׃
והיו הערים
למטה בני בנימן למשפחותיהם
יריחו ובית חגלה ועמק קציץ׃
ובית הערבה וצמרים וביתאל׃
והעוים והפרה ועפרה׃ וכפר
העמני והעפני וגבע ערים
שתים עשרה וחצריהן׃
גבעון והרמה ובארות׃
והמצפה והכפירה והמצה׃
ורקם וירפאל ותראלה׃ וצלע
האלף והיבוסי היא ירושלם
גבעת קרית ערים ארבע
עשרה וחצריהן זאת נחלת
בני בנימן למשפחתם׃
יט ויצא הגורל
השני לשמעון למטה בני
שמעון למשפחתם ויהי
נחלתם בתוך נחלת בני
יהודה׃ ויהי להם בנחלתם
באר שבע ושבע ומולדה׃
וחצר שועל ובלה ועצם׃
ואלתולד ובתול וחרמה׃
וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן
ערים שלש עשרה וחצריהן׃
עין רמון ועתר
ועשן ערים ארבע וחצריהן׃
וכל החצרים אשר סביבות
הערים האלה עד בעלת
באר ראמת נגב זאת נחלת

מטה בני שמעון למשפחתם׃
מחבל בני יהודה נחלת בני
שמעון כי היה חלק בני יהודה
רב מהם וינחלו בני שמעון
בתוך נחלתם׃ ויעל
הגורל השלישי לבני זבולן
למשפחתם ויהי גבול נחלתם
עד שריד׃ ועלה גבולם לימה
ומרעלה ופגע בדבשת ופגע
אל הנחל אשר על פני יקנעם׃
ושב משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כסלת תבר
ויצא אל הדברת ועלה יפיע׃
ומשם עבר קדמה מזרחה
גתה חפר עתה קצין ויצא
רמון המתאר הנעה׃ ונסב
אתו הגבול מצפון חנתן והיו
תצאתיו גי יפתח אל׃ וקטת
ונהלל ושמרון וידאלה ובית
לחם ערים שתים עשרה
וחצריהן׃ זאת נחלת בני
זבולן למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃
ליששכר יצא הגורל
הרביעי לבני יששכר
למשפחתם׃ ויהי גבולם
יזרעאלה והכסלות ושונם׃
וחפרים ושיאן ואנחרת׃
והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת
ועין גנים ועין חדה ובית פצץ׃
ופגע הגבול בתבור ושחצומה
ובית שמש והיו תצאות גבולם
הירדן ערים שש עשרה
וחצריהן׃ זאת נחלת מטה
בני יששכר למשפחתם

הערים וחצריהן׃
ויצא הגורל החמישי
למטה בני אשר למשפחתם׃
ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ ואלמלך ועמעד
ומשאל ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת׃ ושב מזרח
השמש בית דגן ופגע בזבלן
ובגי יפתח אל צפונה בית
העמק ונעיאל ויצא אל כבול
משמאל׃ ועברן ורחב וחמון
וקנה עד צידון רבה׃ ושב
הגבול הרמה ועד עיר מבצר
צר ושב הגבול חסה ויהיו
תצאתיו הימה מחבל אכזיבה׃
ועמה ואפק ורחב ערים
עשרים ושתים וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן׃ לבני נפתלי
יצא הגורל הששי לבני נפתלי
למשפחתם׃ ויהי גבולם
מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום
ויהי תצאתיו הירדן׃ ושב
הגבול ימה אזנות תבור
ויצא משם חוקקה ופגע
בזבלן מנגב ובאשר פגע
מים וביהודה הירדן מזרח
השמש׃ וערי מבצר הצדים
צר וחמת רקת וכנרת׃
ואדמה והרמה וחצור׃
וקדש ואדרעי ועין חצור׃
ויראון ומגדל אל חרם ובית
ענת ובית שמש ערים תשע

הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר:
בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה:
שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל:
יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים:
הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל:
בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות:
חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל:
יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל:
לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה:
רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו:
מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה:
עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם:
אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים:
מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר:
ושרי ביששכר עם דבורה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב:
למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב:
גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון:
זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה:
באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא:
נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז:
אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו:
אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים:
תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך:
מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה:
ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו:
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד:
בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו:
חכמות שרותיה תעניה אף היא תשיב אמריה לה:
הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל:
כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה: ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי:

ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין: וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך: ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן

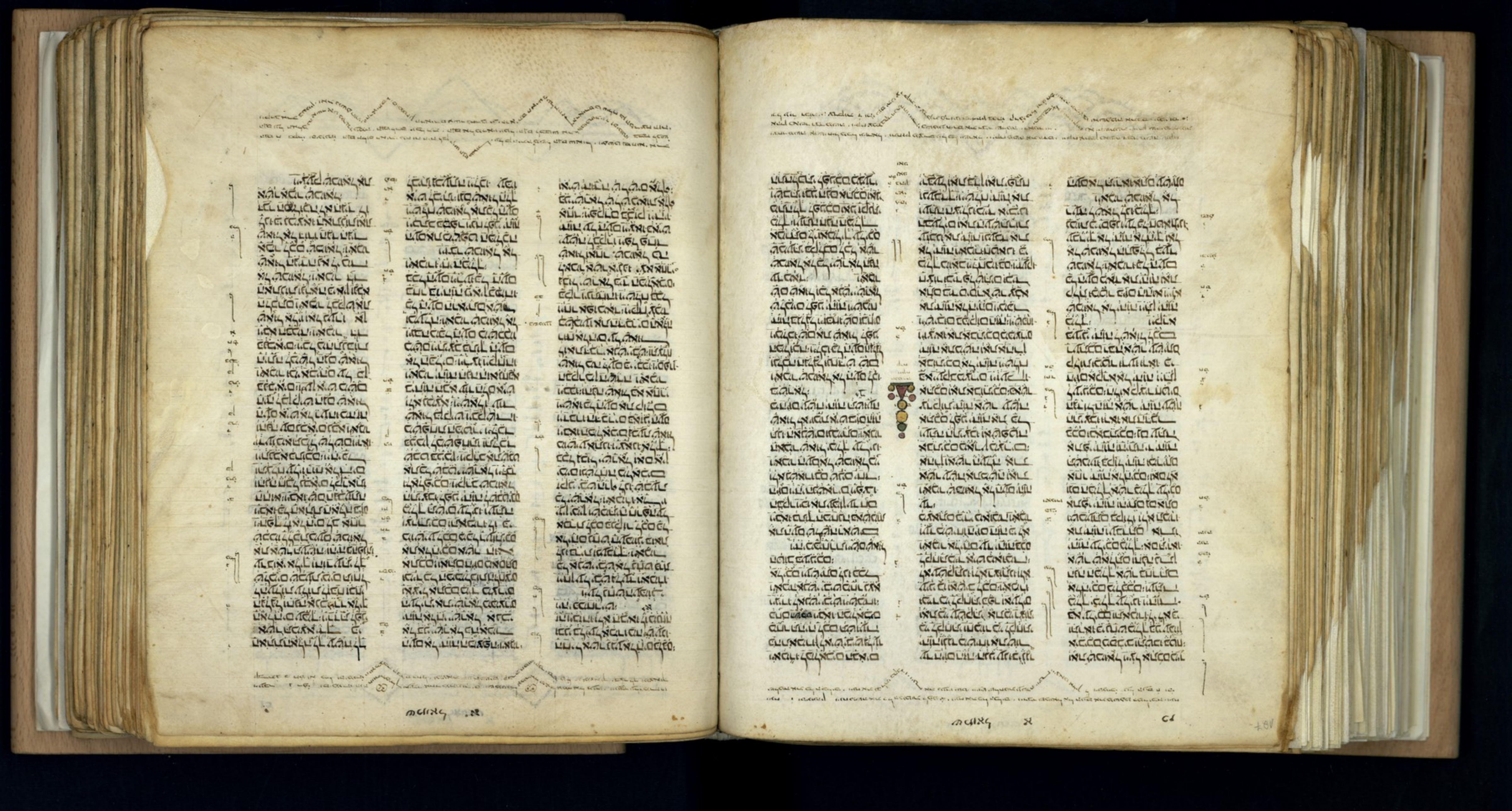

אחת וקצב אחד לשני הכרבים: קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: ויצף את הכרבים זהב: ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרבים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזזות חמשית: ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרבים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרבים ועל התמרות את הזהב: וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: וקלע כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: ויבן את החצר הפנימית

שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים: ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע: וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית

לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית: וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר: בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת

וחמש אמות קומת הכתרת השנית: שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר השבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית: ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את

הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות: ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים

במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה: ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה: ויפתח על הלחת ידתיה ועל מסגרתיה כרבים אריות ותמרת כמער איש ולית סביב: כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכונה האחת לעשר המכנות: ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: עמדים שנים

156

ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם

וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף

ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית מלך על ישראל והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה

ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה

ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה

ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח

אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני׃ חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעורי׃ הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני׃ ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו׃ וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו׃ ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית

אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים׃ ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל׃ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל׃ ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר׃ ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש׃ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים׃ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר׃ ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש

לא תשימו׃ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה׃ ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ׃ ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם׃ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב׃ ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס׃ ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃ ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃ ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים׃ ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו׃ וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים׃

162

ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה׃ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית׃ ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה׃ וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים׃ ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם׃ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם׃ ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו׃ ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים׃ ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם׃

ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה׃ ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה׃ ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב׃ ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם׃ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם׃ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי׃ וישכב ויישן תחת רתם אחת והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול׃ ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב׃ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך׃ ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב׃ ויבא שם אל המערה

וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה׃ ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה׃ ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׃

ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם׃ ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך׃

145

וישב ויעמד על שפת הירדן׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע׃ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגאיות ויאמר לא תשלחו׃ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו׃ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו׃ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת׃ ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃

ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון׃

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה׃

ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר׃ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל׃ ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל׃ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם׃ ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃

ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו׃ ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי

פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך׃ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה׃ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים׃ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם׃ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים׃ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים׃ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול׃ וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב׃ ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויכו בה והכות את מואב׃ והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה׃ וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו׃ ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ׃

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן׃ ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניכי כלים רקים אל תמעיטי׃ ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת׃ ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר׃

ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם׃ ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה׃ ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת׃ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃

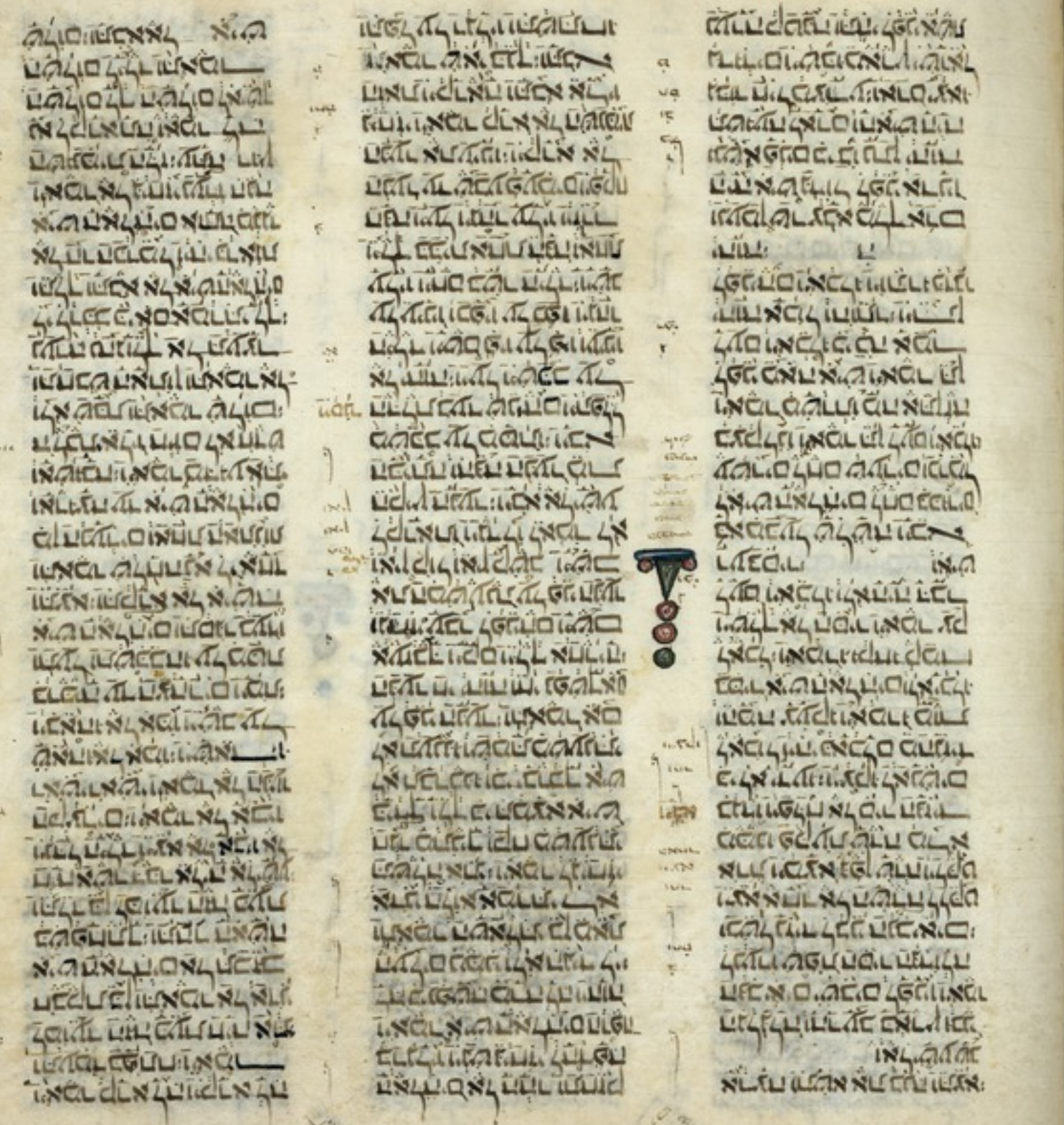

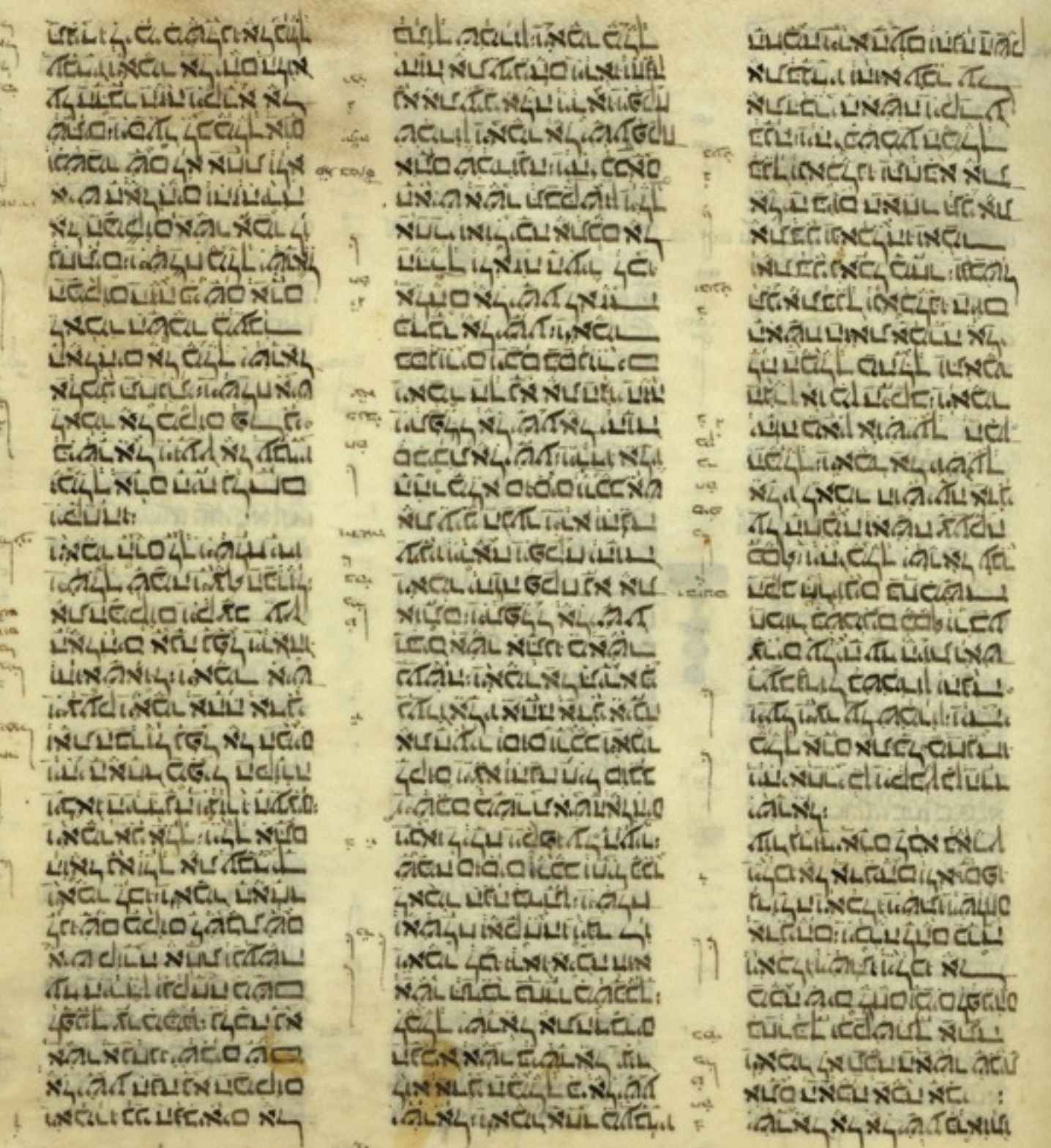

עזריהו וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב
עזריה עם אבתיו ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך יותם בנו תחתיו
בשנת שלשים
ושמנה שנה לעזריהו מלך
יהודה מלך זכריהו בן ירבעם
על ישראל בשמרון ששה
חדשים ויעש הרע בעיני
יהוה כאשר עשו אבתיו
לא סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את
ישראל ויקשר עליו שלם
בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו
וימלך תחתיו ויתר דברי
זכריה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
הוא דבר יהוה אשר דבר
אל יהוא לאמר בני רביעים
ישבו לך על כסא ישראל
ויהי כן שלום
בן יבש מלך בשנת שלשים
ותשע שנה לעזיה מלך
יהודה וימלך ירח ימים
בשמרון ויעל מנחם בן
גדי מתרצה ויבא שמרון
ויך את שלום בן יבש
בשמרון וימיתהו וימלך
תחתיו ויתר דברי שלום
וקשרו אשר קשר הנם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
אז יכה מנחם

ויכהו בשמרון

את תפסח ואת כל אשר בה
ואת גבוליה מתרצה כי לא
פתח ויך את כל ההרותיה
בקע
בשנת שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
מנחם בן גדי על ישראל
עשר שנים בשמרון ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
כל ימיו בא פול מלך אשור
על הארץ ויתן מנחם לפול
אלף ככר כסף להיות ידיו
אתו להחזיק הממלכה
בידו ויצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף לאיש
אחד וישב מלך אשור
ולא עמד שם בארץ ויתר
דברי מנחם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב מנחם עם אבתיו
וימלך פקחיה בנו תחתיו
בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על
ישראל בשמרון שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויקשר עליו פקח
בן רמליהו שלישו בארמון

בית מלך את ארגב ואת
האריה ועמו חמשים איש
מבני גלעדים וימיתהו וימלך
תחתיו ויתר דברי פקחיה
וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל
בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
פקח בן רמליהו על ישראל
בשמרון עשרים שנה ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר
מן חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
בימי פקח מלך ישראל
בא תגלת פלאסר מלך אשור
ויקח את עיון ואת אבל
בית מעכה ואת ינוח ואת
קדש ואת חצור ואת הגלעד
ואת הגלילה כל ארץ נפתלי
ויגלם אשורה ויקשר קשר
הושע בן אלה על פקח בן
רמליהו ויכהו וימיתהו
וימלך תחתיו בשנת עשרים
ליותם בן עזיה ויתר דברי
פקח וכל אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך
ישראל מלך יותם בן עזיהו
מלך יהודה בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו
ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו ירושא

בת צדוק ויעש הישר בעיני
יהוה ככל אשר עשה עזיהו
אביו עשה רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות הוא בנה
את שער בית יהוה העליון
ויתר דברי יותם אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
בימים ההם החל יהוה
להשליח ביהודה רצין
מלך ארם ואת פקח בן
רמליהו וישכב יותם עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד אביו וימלך אחז
בנו תחתיו
בשנת שבע עשרה שנה
לפקח בן רמליהו מלך אחז
בן יותם מלך יהודה בן
עשרים שנה אחז במלכו
ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדוד
אביו וילך בדרך מלכי
ישראל וגם את בנו העביר
באש כתעבות הגוים אשר
הוריש יהוה אתם מפני בני
ישראל ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן אז יעלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למלחמה
ויצרו על אחז ולא יכלו
להלחם בעת ההיא השיב
רצין מלך ארם את אילת

לארם וינשל את היהודים
מאילת וארמים באו אילת
וישבו שם עד היום הזה
וישלח אחז מלאכים אל
תגלת פלסר מלך אשור
לאמר עבדך ובנך אני עלה
והושעני מכף מלך ארם
ומכף מלך ישראל הקומים
עלי ויקח אחז את הכסף
ואת הזהב הנמצא בית
יהוה ובאוצרות בית המלך
וישלח למלך אשור שחד
וישמע אליו מלך אשור
ויעל מלך אשור אל דמשק
ויתפשה ויגלה קירה ואת
רצין המית וילך המלך
אחז לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דומשק וירא
את המזבח אשר בדמשק
וישלח המלך אחז אל
אוריה הכהן את דמות
המזבח ואת תבניתו לכל
מעשהו ויבן אוריה הכהן
את המזבח ככל אשר
שלח המלך אחז מדמשק
כן עשה אוריה הכהן עד
בוא המלך אחז מדמשק
ויבא המלך מדמשק וירא
המלך את המזבח ויקרב
המלך על המזבח ויעל
עליו ויקטר את עלתו ואת
מנחתו ויסך את נסכו ויזרק
את דם השלמים אשר לו
על המזבח ואת המזבח
הנחשת אשר לפני יהוה

ויקרב מאת פני הבית מבין
המזבח ומבין בית יהוה
ויתן אתו על ירך המזבח
צפונה ויצוהו המלך אחז
את אוריה הכהן לאמר
על המזבח הגדול הקטר
את עלת הבקר ואת מנחת
הערב ואת עלת המלך
ואת מנחתו ואת עלת כל
עם הארץ ומנחתם ונסכיהם
וכל דם עלה וכל דם זבח
עליו תזרק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר ויעש אוריה
הכהן ככל אשר צוה המלך
אחז ויקצץ המלך אחז
את המסגרות המכנות
ויסר מעליהם את הכיר
ואת הים הורד מעל הבקר
הנחשת אשר תחתיה
ויתן אתו על מרצפת אבנים
ואת מיסך השבת אשר
בנו בבית ואת מבוא המלך
החיצונה הסב בית יהוה
מפני מלך אשור ויתר דברי
אחז אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
וישכב אחז עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד וימלך
חזקיהו בנו תחתיו
בשנת שתים
עשרה לאחז מלך יהודה
מלך הושע בן אלה בשמרון
על ישראל תשע שנים ויעש
הרע בעיני יהוה רק לא

עם אבתיו

175

A84

182

לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה

ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר ויאמר אליהם

רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה ויאמר

רבשקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר

לא תענהו ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה

ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה

כי שמע כי נסע מלכיש וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות

ואת ארצם ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי יען התרגזך אלי ושאננך

193

עזבי יהוה השכחים את
הר קדשי הערכים לגד
שלחן והממלאים למני
ממסך ומניתי אתכם וכלכם [בגליון: לחרב]
לטבח תכרעו יען קראתי
ולא עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרתם
לכן כה אמר
אדני יהוה הנה עבדי
יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו
הנה עבדי ישמחו ואתם
תבשו הנה עבדי ירנו
מטוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח
תילילו והנחתם שמכם
לשבועה לבחירי והמיתך
אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע
באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי
נסתרו מעיני כי הנני
בורא שמים חדשים וארץ
חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה
על לב כי אם שישו וגילו
עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלם
גילה ועמה משוש וגלתי
בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול
בכי וקול זעקה לא יהיה

משם עוד עול ימים וזקן
אשר לא ימלא את ימיו
כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה
שנה יקלל ובנו בתים
וישבו ונטעו כרמים ואכלו
פרים לא יבנו ואחר ישב
לא יטעו ואחר יאכל כי
כימי העץ ימי עמי ומעשה
ידיהם יבלו בחירי לא יגעו
לריק ולא ילדו לבהלה כי
זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני
אשמע זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה כבקר יאכל
תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי אמר יהוה
כה אמר יהוה
השמים כסאי והארץ
הדם רגלי איזה בית אשר
תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי
ואת כל אלה ידי עשתה
ויהיו כל אלה נאם יהוה
ואל זה אביט אל עני
ונכה רוח וחרד על דברי
שוחט השור מכה איש
זובח השה ערף כלב
מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מברך און
גם המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה
גם אני אבחר בתעלליהם

ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי [בגליון: ולא]
שמעו ויעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרו
שמעו דבר
יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו קול שאון מעיר
קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו
בטרם תחיל ילדה בטרם
יבוא חבל לה והמליטה
זכר מי שמע כזאת מי
ראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה האני
אשביר ולא אוליד יאמר
יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו
אתה משוש כל המתאבלים
עליה למען תינקו ושבעתם
משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיז
כבודה כי
כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד תנשאו ועל ברכים
תשעשעו כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי

אנחמכם ובירושלם תנחמו
וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו
כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי
אש כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו
חללי יהוה המתקדשים
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם יהוה
ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם
באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את
כבודי ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים אל
הגוים תרשיש פול ולוד
משכי קשת תבל ויון
האיים הרחקים אשר לא
שמעו את שמעי ולא ראו
את כבודי והגידו את
כבודי בגוים והביאו את
כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי
ירושלם אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית
יהוה וגם מהם אקח
לכהנים ללוים אמר יהוה

כי כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר
אני עשה עמדים לפני
נאם יהוה כן יעמד זרעכם
ושמכם והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה והיו
דראון לכל בשר
והיה מדי חדש
יתקק סימן

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה
דבר יהוה אליו בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה בשלש
עשרה שנה למלכו ויהי
בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד
גלות ירושלם בחדש
החמישי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בטרם אצרך בבטן ידעתיך
ובטרם תצא מרחם

הקדשתיך נביא לגוים
נתתיך ואמר אהה אדני
יהוה הנה לא ידעתי דבר
כי נער אנכי ויאמר יהוה
אלי אל תאמר נער אנכי
כי על כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר אל תירא מפניהם
כי אתך אני להצלך נאם
יהוה וישלח יהוה את
ידו ויגע על פי ויאמר יהוה
אלי הנה נתתי דברי בפיך
ראה הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס לבנות ולנטוע
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר מה אתה ראה
ירמיהו ואמר מקל שקד
אני ראה ויאמר יהוה
אלי היטבת לראות כי
שקד אני על דברי
לעשתו ויהי
דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה ראה ואמר סיר
נפוח אני ראה ופניו מפני
צפונה ויאמר יהוה אלי
מצפון תפתח הרעה על
כל ישבי הארץ כי הנני
קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלם ועל כל
חומתיה סביב ועל כל
ערי יהודה ודברתי משפטי

ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה׃

אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני׃ אמר יהוה אם לא שריתך לטוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב׃ הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת׃ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך׃ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד׃

אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃ לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני׃ למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו׃

לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם׃ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה׃ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף עריצים׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת׃ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃

כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃ ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם׃ ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו׃ ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות׃

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה׃ והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו׃ ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי׃ והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה׃

לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים׃ כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה

205

והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם׃ הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים׃ כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני׃ ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי׃

יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל׃ היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים׃ לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה׃

חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃ כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות׃ הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך׃ ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד׃

כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו׃ והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃

ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו׃ והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי׃ עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו׃ אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו׃ קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל׃ כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו׃ מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה׃ רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה׃ הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא׃

ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה׃ אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה׃ יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם׃

כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם׃ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה׃ כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם׃ ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם׃ ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר׃ והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה׃ ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על

כתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד תם
כל המגלה על האש אשר
על האח ולא פחדו ולא
קרעו בגדיהם המלך וכל
עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה וגם אלנתן
ודליהו וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה
ולא שמע אליהם ויצוה
המלך את ירחמאל בן
המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל
לקחת את ברוך הספר ואת
ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו אחרי שרף המלך
את המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל
הדברים הראשנים אשר
היו על המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך
יהודה ועל יהויקים מלך
יהודה תאמר כה אמר
יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בא יבא
מלך בבל והשחית את
הארץ והשבית ממנה
אדם ובהמה לכן
כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו
ישב על כסא דוד ונבלתו

תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה ופקדתי עליו
ועל זרעו ועל עבדיו את
עונם והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש
יהודה את כל הרעה אשר
דברתי אליהם ולא שמעו
וירמיהו לקח מגלה אחרת
ויתנה אל ברוך בן נריהו
הספר ויכתב עליה מפי
ירמיהו את כל דברי הספר
אשר שרף יהויקים מלך
יהודה באש ועוד נוסף
עליהם דברים רבים כהמה
לז וימלך מלך
צדקיהו בן יאשיהו תחת
כניהו בן יהויקים אשר
המליך נבוכדראצר מלך
בבל בארץ יהודה ולא
שמע הוא ועבדיו ועם
הארץ אל דברי יהוה
אשר דבר ביד ירמיהו הנביא
וישלח המלך צדקיהו את
יהוכל בן שלמיה ואת
צפניהו בן מעשיה הכהן
אל ירמיהו הנביא לאמר
התפלל נא בעדנו אל
יהוה אלהינו וירמיהו בא
ויצא בתוך העם ולא נתנו
אתו בית הכליא וחיל
פרעה יצא ממצרים וישמעו
הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ויעלו
מעל ירושלם
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו

הנביא לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו
אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה
חיל פרעה היצא לכם
לעזרה שב לארצו מצרים
ושבו הכשדים ונלחמו על
העיר הזאת ולכדה ושרפה
באש כה אמר יהוה אל
תשאו נפשתיכם לאמר
הלך ילכו מעלינו הכשדים
כי לא ילכו כי אם הכיתם כל
חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו יקומו
ושרפו את העיר הזאת
באש והיה בהעלות חיל
הכשדים מעל ירושלם
מפני חיל פרעה
ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק
משם בתוך העם ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראיה בן
שלמיה בן חנניה ויתפש את
ירמיהו הנביא לאמר אל
הכשדים אתה נפל ויאמר
ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמע אליו
ויתפש יראיה בירמיהו
ויבאהו אל השרים ויקצפו
השרים על ירמיהו והכו
אתו ונתנו אותו בית האסור
בית יהונתן הספר כי אתו
עשו לבית הכלא כי בא

ירמיהו אל בית הבור ואל
החניות וישב שם ירמיהו
ימים רבים וישלחהו המלך
צדקיהו ויקחהו וישאלהו
המלך בביתו בסתר ויאמר
היש דבר מאת יהוה ויאמר
ירמיהו יש ויאמר ביד מלך
בבל תנתן ויאמר ירמיהו
אל המלך צדקיהו מה
חטאתי לך ולעבדיך ולעם
הזה כי נתתם אותי אל בית
הכלא ואיו נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא יבא
מלך בבל עליכם ועל הארץ
הזאת ועתה שמע נא
אדני המלך תפל נא תחנתי
לפניך ואל תשבני בית
יהונתן הספר ולא אמות
שם ויצוה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו בחצר
המטרה ונתן לו ככר לחם
ליום מחוץ האפים עד תם
כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה
לח וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוכל
בן שלמיהו ופשחור בן
מלכיה את הדברים אשר
ירמיהו מדבר אל כל העם
לאמר כה אמר יהוה הישב
בעיר הזאת ימות בחרב
ברעב ובדבר והיצא אל
הכשדים יחיה והיתה לו
נפשו לשלל וחי
כה אמר יהוה

הנתן תנתן העיר הזאת
ביד חיל מלך בבל ולכדה
ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה כי
על כן הוא מרפא את ידי
אנשי המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת ידי כל העם
לדבר אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו דרש
לשלום לעם הזה כי אם
לרעה ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בידכם כי אין המלך
יוכל אתכם דבר ויקחו את
ירמיהו וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר
בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע
ירמיהו בטיט וישמע עבד
מלך הכושי איש סריס
והוא בבית המלך כי נתנו
את ירמיהו אל הבור
והמלך יושב בשער בנימן
ויצא עבד מלך מבית
המלך וידבר אל המלך
לאמר אדני המלך הרעו
האנשים האלה את כל
אשר עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל הבור
וימת תחתיו מפני הרעב
כי אין הלחם עוד בעיר
ויצוה המלך את עבד מלך
הכושי לאמר קח בידך
מזה שלשים אנשים
והעלית את ירמיהו הנביא

מן הבור בטרם ימות ויקח
עבד מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם בלויי
הסחבות ובלויי מלחים
וישלחם אל ירמיהו אל
הבור בחבלים ויאמר עבד
מלך הכושי אל ירמיהו
שים נא בלואי הסחבות
והמלחים תחת אצלות
ידיך מתחת לחבלים ויעש
ירמיהו כן וימשכו את
ירמיהו בחבלים ויעלו אתו
מן הבור וישב ירמיהו בחצר
המטרה
וישלח המלך צדקיהו ויקח
את ירמיהו הנביא אליו אל
מבוא השלישי אשר בבית
יהוה ויאמר המלך אל
ירמיהו שאל אני אתך דבר
אל תכחד ממני דבר ויאמר
ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד
לך הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי
וישבע המלך צדקיהו אל
ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה
אשר עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך ואם
אתנך ביד האנשים האלה
אשר מבקשים את נפשך
ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל
אם יצא תצא אל שרי מלך
בבל וחיתה נפשך והעיר

916

219

כי על יהוה הגדיל: פחד
ופחת ופח עליך יושב מואב
נאם יהוה: הניס מפני הפחד
יפל אל הפחת והעלה מן
הפחת ילכד בפח כי אביא
אליה אל מואב שנת פקדתם
נאם יהוה: בצל חשבון עמדו
מכח נסים כי אש יצא
מחשבון ולהבה מבין סיחן
ותאכל פאת מואב וקדקד
בני שאון: אוי לך מואב אבד
עם כמוש כי לקחו בניך
בשבי ובנתיך בשביה: ושבתי
שבות מואב באחרית הימים
נאם יהוה עד הנה משפט
מואב:
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם
יורש אין לו מדוע ירש
מלכם את גד ועמו בעריו
ישב: לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל
רבת בני עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנתיה
באש תצתנה וירש ישראל
את ירשיו אמר יהוה: הילילי
חשבון כי שדדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה
ילך כהניו ושריו יחדיו: מה
תתהללי בעמקים זב
עמקך הבת השובבה
הבטחה באצרתיה מי יבוא
אלי: הנני מביא עליך פחד

נאם אדני יהוה צבאות
מכל סביביך ונדחתם
איש לפניו ואין מקבץ לנדד:
ואחרי כן אשיב את שבות
בני עמון נאם יהוה:
לאדום כה אמר
יהוה צבאות האין עוד
חכמה בתימן אבדה עצה
מבנים נסרחה חכמתם:
נסו הפנו העמיקו לשבת
ישבי דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו: אם בצרים
באו לך לא ישארו עוללות
אם גנבים בלילה השחיתו
דים: כי אני חשפתי את עשו
גליתי את מסתריו ונחבה
לא יוכל שדד זרעו ואחיו
ושכניו ואיננו: עזבה יתמיך
אני אחיה ואלמנתיך עלי
תבטחו: כי כה
אמר יהוה הנה אשר אין
משפטם לשתות הכוס
שתו ישתו ואתה הוא נקה
תנקה לא תנקה כי שתה
תשתה: כי בי נשבעתי
נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה
בצרה וכל עריה תהיינה
לחרבות עולם: שמועה
שמעתי מאת יהוה וציר
בגוים שלוח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה:
כי הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם: תפלצתך
השיא אתך זדון לבך שכני

בחגוי הסלע תפשי מרום
גבעה כי תגביה כנשר קנך
משם אורידך נאם יהוה:
והיתה אדום לשמה כל
עבר עליה ישם וישרק על
כל מכותה: כמהפכת סדם
ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם: הנה כאריה
יעלה מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגיעה אריצנו
מעליה ומי בחור אליה
אפקד כי מי כמוני ומי
יעידני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני: לכן שמעו עצת
יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב
אל ישבי תימן אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם
לא ישים עליהם נוהם:
מקול נפלם רעשה הארץ
צעקה בים סוף נשמע קולה:
הנה כנשר יעלה וידאה
ויפרש כנפיו על בצרה
והיה לב גבורי אדום ביום
ההוא כלב אשה מצרה:
לדמשק
בושה חמת וארפד כי
שמעה רעה שמעו נמגו
בים דאגה השקט לא יוכל:
רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה:
איך לא עזבה עיר תהלה
קרית משושי: לכן יפלו

בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי המלחמה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה צבאות:
והצתי אש בחומת דמשק
ואכלה ארמנות בן הדד:
לקדר
ולממלכות חצור אשר
הכה נבוכדראצר מלך
בבל כה אמר יהוה קומו
עלו אל קדר ושדדו את בני
קדם: אהליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו
עליהם מגור מסביב: נסו
נדו מאד העמיקו לשבת
ישבי חצור נאם יהוה כי
יעץ עליכם נבוכדראצר
מלך בבל עצה וחשב
עליהם מחשבה: קומו עלו
אל גוי שליו יושב לבטח
נאם יהוה לא דלתים ולא
בריח לו בדד ישכנו: והיו
גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח
קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם נאם יהוה:
והיתה חצור למעון תנים
שממה עד עולם לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן
אדם:
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עילם
בראשית מלכות צדקיה
מלך יהודה לאמר: כה
אמר יהוה צבאות הנני

שבר את קשת עילם ראשית
גבורתם: והבאתי אל עילם
ארבע רוחות מארבע קצות
השמים וזרתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי אשר
לא יבוא שם נדחי עולם:
והחתתי את עילם לפני
איביהם ולפני מבקשי נפשם
והבאתי עליהם רעה את
חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד
כלותי אותם: ושמתי כסאי
בעילם והאבדתי משם מלך
ושרים נאם יהוה: והיה
באחרית הימים אשוב את
שבית עילם נאם יהוה:
הדבר אשר
דבר יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא:
הגידו בגוים והשמיעו ושאו
נס השמיעו אל תכחדו
אמרו נלכדה בבל הביש
בל חת מרדך הבישו
עצביה חתו גלוליה: כי עלה
עליה גוי מצפון הוא ישית
את ארצה לשמה ולא יהיה
יושב בה מאדם ועד בהמה
נדו הלכו: בימים ההמה
ובעת ההיא נאם יהוה יבאו
בני ישראל המה ובני יהודה
יחדו הלוך ובכו ילכו לבקש
את יהוה אלהיהם יבקשו:
ציון ישאלו דרך הנה פניהם
באו ונלוו אל יהוה ברית עולם
לא תשכח: צאן אבדות היו

עמי רעיהם התעום הרים
שובבום מהר אל גבעה הלכו
שכחו רבצם: כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא
נאשם תחת אשר חטאו
ליהוה נוה צדק ומקוה
אבותיהם יהוה: נדו מתוך
בבל ומארץ כשדים יצאו
והיו כעתודים לפני צאן: כי
הנה אנכי מעיר ומעלה על
בבל קהל גוים גדלים מארץ
צפון וערכו לה משם תלכד
חציו כגבור משכיל לא ישוב
ריקם: והיתה כשדים לשלל
כל שלליה ישבעו נאם יהוה:
כי תשמחי כי תעלזי שסי
נחלתי כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלי כאברים: בושה
אמכם מאד חפרה יולדתכם
הנה אחרית גוים מדבר ציה
וערבה: מקצף יהוה לא תשב
והיתה שממה כלה כל עבר
על בבל ישם וישרק על כל
מכותיה: ערכו על בבל סביב
כל דרכי קשת ידו אליה אל
תחמלו אל חץ כי ליהוה
חטאה: הריעו עליה סביב
נתנה ידה נפלו אשויתיה
נהרסו חומותיה כי נקמת
יהוה היא הנקמו בה כאשר
עשתה עשו לה: כרתו זורע
מבבל ותפש מגל בעת קציר
מפני חרב היונה איש אל
עמו יפנו ואיש לארצו ינסו:
שה פזורה

יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות: בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה: אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה: היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: ופקדתי על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל: לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על

לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה: קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו: הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה: ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא

אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה: והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת: ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

נב

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בחדש

הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו: ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים

בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים: ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים: ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: והעמודים שמנה עשרה אמה קומת העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני

ורמונים: ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה: ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים: בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות: ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה

223

935 קלד

הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו׃
ונתן עץ השדה את פריו
והארץ תתן את יבולה והיו על
אדמתם לבטח והיו ידעו כי אני
יהוה בשברי את מטות עלם
והצלתים מיד העבדים בהם׃
ולא יהיו עוד בז לגוים וחית
הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו עוד
אספי רעב בארץ ולא ישאו
עוד כלמת הגוים יהיו עוד כי
אני יהוה אלהיהם ארקם
והמה עמי בית ישראל נאם
אדני יהוה ואתן צאני צאני
מרעיתי אדם אתם אני
אלהיכם נאם אדני יהוה׃
לה ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם שים פניך
על הר שעיר והנבא עליו׃
ואמרת לו כה אמר אדני
יהוה הנני אליך הר שעיר
ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שממה ומשמה ערין
חרבה אשים ואתה שממה
תהיה ויד עה כי אני יהוה׃
יען היות לך איבת עולם
ותגר את בני ישראל על ידי
חרב בעת אידם בעת עון קץ׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה כי
לדם אעשך ודם ירדפך אם
לא דם שנא תויים ידמך
ונתתי את הר שעיר לשממה
ומשמה והכרתי ממנו עבר
ושב ויכלאת הריו חלליו

ובגיאיך ובאותיך וכל אפיקך
חללי חרב יפלו בהם שמכות
עולם אתתן ויערך לא תשבנה
וידעתם כי אני יהוה יען אמרך
את שני הגוים ואת שתי הארצות
לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם
היה׃ לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך
אשר עשיתה משנאתך בם
ונודעתי בם כאשר אשפטך
וידעת כי אני יהוה שמעתי את
כל נאצותיך אשר אמרת על
הרי ישראל לאמר שממה
לנו נתנו לאכלה יתגדלו עלי
בפיכם ותעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי׃
כה אמר אדני יהוה
כשמחה כל הארץ שממה
אעשה לך כשמחתך לנחלת
בית ישראל על אשר שממה
תהיה הר שעיר וכל אדום כלה תהיה
כי אני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא אל הרי
ישראל ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם
למורשה היתה לנו לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה
יען כי שמות וישאף אתכם
מסביב להיותכם מורשה
לשארית הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם ולכלהי
ישראל שמעו דבר אדני

יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים
ולעלות ולגיאות לשממות
עולם אתגך ויערך לא תשבנה
ולא עוד לחרבות השוממות
וידעתם כי אני יהוה יען אמרכם
ללענ לשארית הגוים אשר
סביבי
כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על
שארית הגוים ועל אדום כלא
אשר נתנו את ארצי להם
למורשה בשמחת כל לבב
בשאט נפש למען מגרשה
לבזי לכן הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען
כלמת גוים נשאתם לכן כה
אמר אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים אשר
לכם כמסביב המה כלמתם
תשאו ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא
כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ועבדתם ונרעתם אדם
עליכם כל בית ישראל
כלה הוא ונשבו הערים והחרבות
תבנינה והרביתי עליכם
אדם וכל בית ישראל
והשבתי את כם כקדמתיכם
והטבתי מראשתיכם
כי אני יהוה והולכתי עליכם
אדם את עמי ישראל וירשוך
והיית להם לנחלה ולא תוסף

יהוה כה אמר אדני יהוה
יען אמר אדני יהוה עליכם
לכם אכלת אדם את וכשכלת
גויך היית לכן אדם לא תאכלי
עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם
אדני יהוה׃ ולא אשכיל עוד אלך
עוד כלמת הגוים ותרפת
עמים לא תשאי עוד וגויך
לא תכשלי עוד נאם אדני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם בית ישראל ישבים על
אדמתם ויטמאו אותה
בדרכם ומעלליהם כנדת
הנדה היתה דרכם לפני
ואשפך חמתי עליהם על
הדם אשר שפכו על הארץ
ובגלוליהם טמאוה ואפיץ
אתם בגוים ויזרו בארצות
כדרכם וכעלילותם שפטתים
ויבא אל הגוים אשר באו שם
ויחללו את שם קדשי באמר
להם עם יהוה אלה ומארצו
יצאו׃ ואחמל על שם קדשי
אשר חללה הוא בית ישראל
בגוים אשר באו שמה׃
לכן אמר לבית
ישראל כה אמר אדני יהוה
לא למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם קדשי
אשר חללתם בגוים אשר
באתם שם וקדשתי את
שמי הגדול המחלל בגוים
אשר חללתם בתוכם וידעו
הגוים כי אני יהוה נאם אדני
יהוה בהקדשי בכם לעיניהם׃
ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם׃
וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם׃
ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי
את לב האבן מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר׃ ואת רוחי אתן
בקרבכם ועשיתי את אשר
בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם׃ וישבתם בארץ
אשר נתתי את אבתיכם והייתם
לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים׃
והושעתי אתכם מכל
טמאותיכם וקראתי אל
הדגן והרביתי אתו ולא אתן
עליכם רעב׃ והרביתי את פרי
העץ ותנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת
רעב בגוים׃ וזכרתם את
דרכיכם הרעים ומעלליכם
אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם ועל
תועבתיכם׃ לא למענכם אני
עשה נאם אדני יהוה יודע
לכם בושו והכלמו מדרכיכם
בית ישראל׃ כה
אמר אדני יהוה ביום טהרי
אתכם מכל עונותיכם
והושבתי את הערים ונבנו
החרבות׃ והארץ הנשמה
תעבד תחת אשר היתה

ישממה לעיני כל עבר׃
ואמרו הארץ ההוא הנשמה
היתה כגן עדן והערים
החרבות והשממות וההרסות
בצורות ישבו׃ וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתי׃
כה אמר אדני יהוה
עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם אדמה אתם
כצאן אדם׃ כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה כן
תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי
אני יהוה׃ ס היתה
עלי יד יהוה ויוציאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות׃ והעבירני
עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה
העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת׃
ואמר אלי הנבא על העצמות
האלה והאמרת אליהם
היבשות שמעו דבר יהוה׃
כה אמר אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם׃ ונתתי עליכם
גדים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם

ישמטה לעיני כל עבר׃
ואבי הארץ ההוא הנשמה
היתה כגן עדן והערים
החרבות והשממות וההרסות
בצורות ישבו׃ וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתי׃
כה אמר אדני יהוה
עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם אדמה אתם
כצאן אדם׃ כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה כן
תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי
אני יהוה׃ ס היתה
עלי יד יהוה ויוציאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות׃ והעבירני
עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה
העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת׃
ואמר אלי הנבא על העצמות
האלה והאמרת אליהם
היבשות שמעו דבר יהוה׃
כה אמר אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם׃ ונתתי עליכם
גדים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם

245

354

א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר
יעשה יצליח לא כן הרשעים כי אם כמץ
אשר תדפנו רוח על כן לא יקומו
רשעים במשפט וחטאים בעדת
צדיקים כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך
רשעים תאבד
ב למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו
ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו
יושב בשמים ישחק יהוה ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו
ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
היום ילדתיך שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם ועתה מלכים השכילו
הוסרו שפטי ארץ עבדו את יהוה
ביראה וגילו ברעדה נשקו בר פן יאנף ותאבדו
דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו
ג מזמור לדוד
בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו
סלה אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי יהוה יסמכני לא אירא מרבבות עם אשר
סביב שתו עלי קומה יהוה הושיעני
אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני
רשעים שברת ליהוה הישועה על עמך

ברכתך סלה
ד למנצח בנגינות
מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי בני איש
עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה
זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך
יהוה נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו בשלום יחדו אשכבה ואישן כי
אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני
ה למנצח אל הנחילות
מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה
כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע לא
יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה
יתעב יהוה ואני ברב חסדך אבוא
ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני
דרכך כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות
קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך וישמחו כל
חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו
ויעלצו בך אהבי שמך כי אתה תברך
צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו
ו למנצח בנגינות
על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך
תיסרני חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה

כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה
עד מתי שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני
למען חסדך כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך יגעתי באנחתי אשחה
בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי
סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי
שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע
ז שגיון לדוד
אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי
והצילני פן יטרף כאריה נפשי פרק
ואין מציל יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש
עול בכפי אם גמלתי שולמי רע ואחלצה
צוררי ריקם ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ
חיי וכבודי לעפר ישכן סלה קומה
יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי
משפט צוית ועדת לאמים תסובבך ועליה
למרום שובה יהוה ידין עמים שפטני
יהוה כצדקי וכתמי עלי יגמר נא רע רשעים
ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק
מגני על אלהים מושיע ישרי לב
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה
ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר
בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל ישוב
עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד אודה
יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון
ח למנצח על הגתית
מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר
שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים
מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם כי אראה שמיך

מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו
צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי
צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
ט למנצח על מות לבן
מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך אשמחה ואעלצה בך
אזמרה שמך עליון בשוב אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק גערת גוים אבדת
רשע שמם מחית לעולם ועד האויב
תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד
זכרם המה ויהוה לעולם ישב כונן למשפט
כסאו והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים
במישרים ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה ויבטחו בך
יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה
זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו
כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת
ענוים חננני יהוה ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות למען אספרה
כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה
רגלם נודע יהוה משפט עשה
בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה
ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי
אלהים כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד
קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך
שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה
י סלה למה יהוה תעמד
ברחוק תעלים לעתות בצרה בגאות רשע

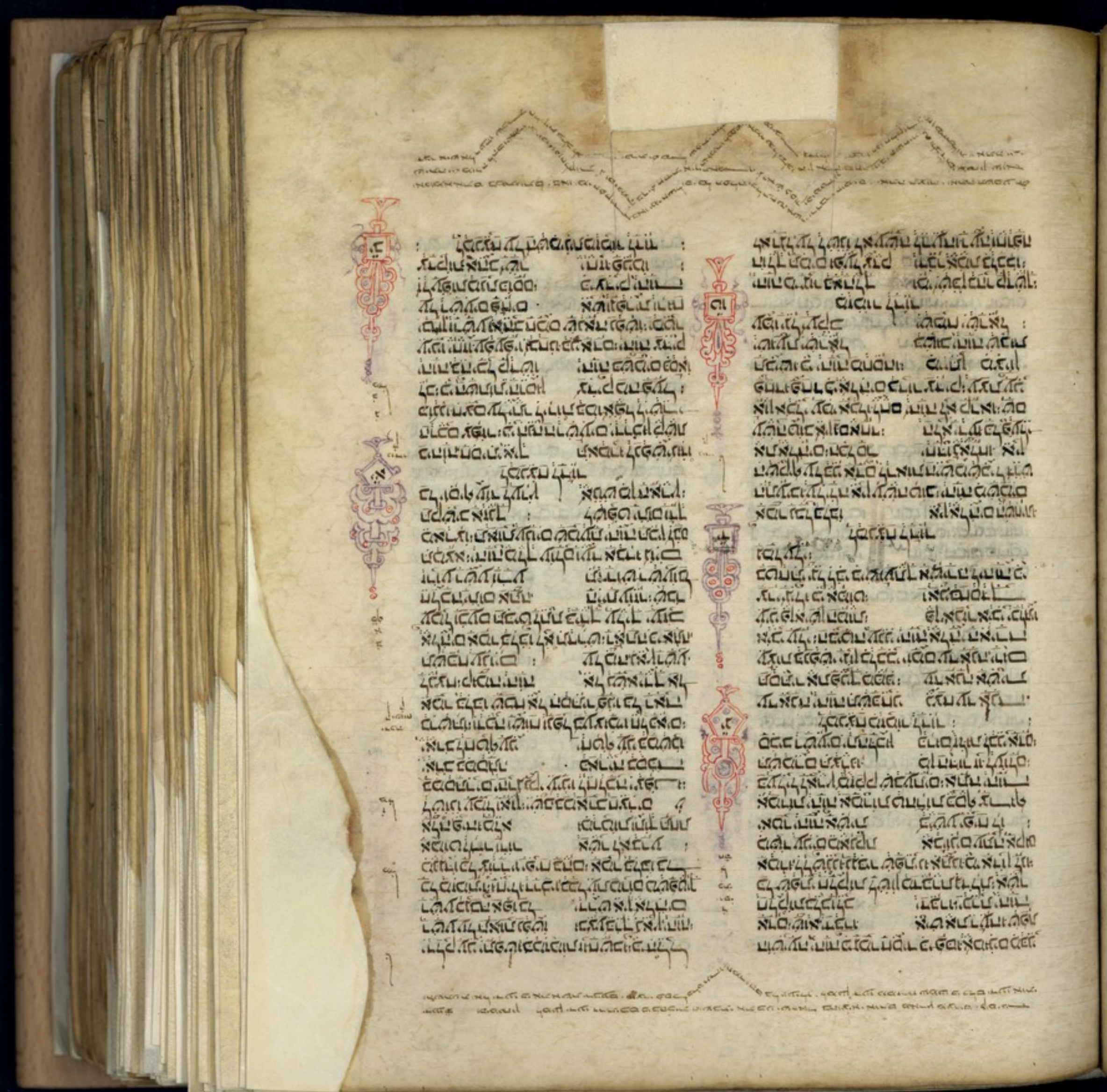

263

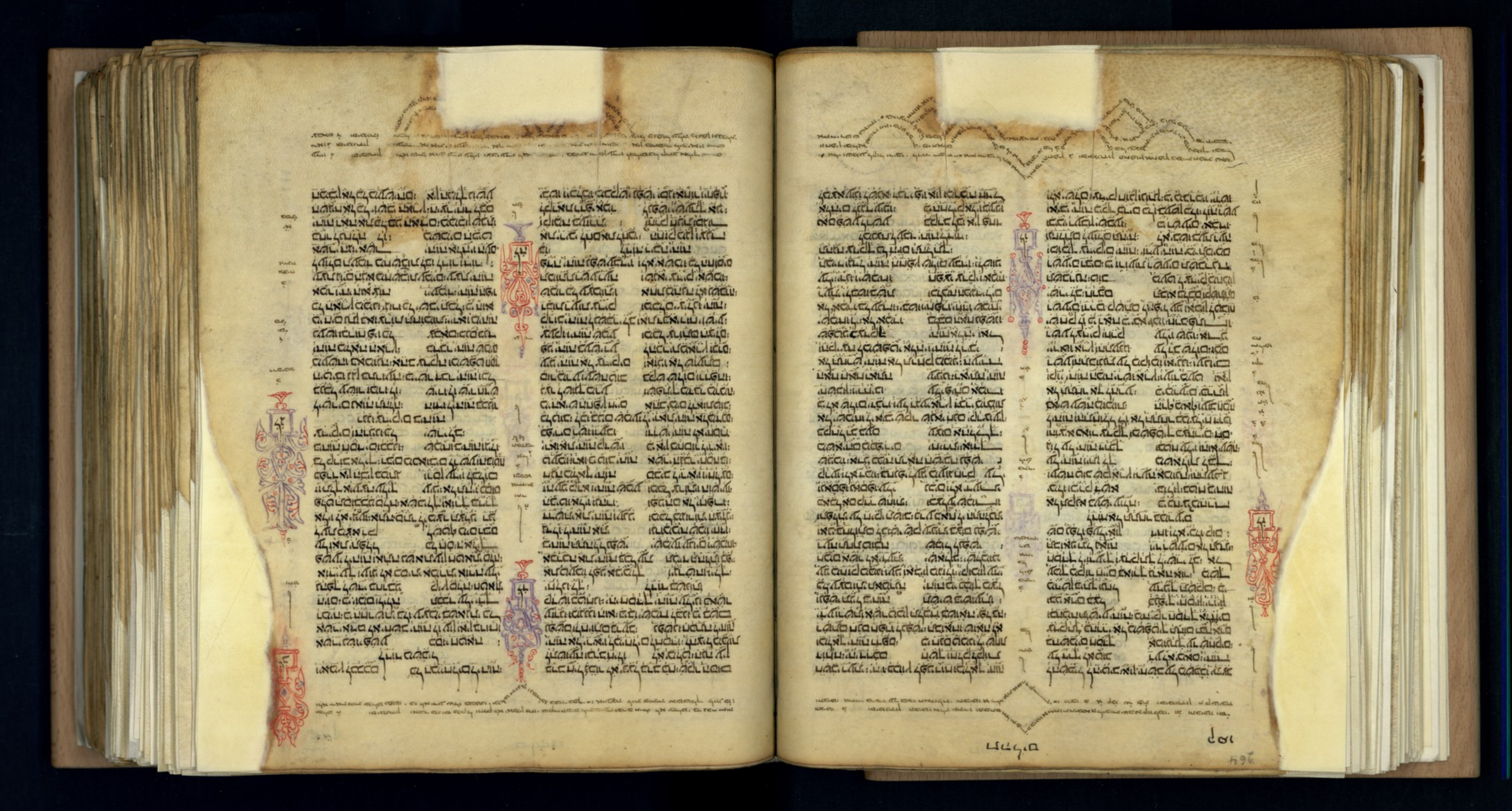

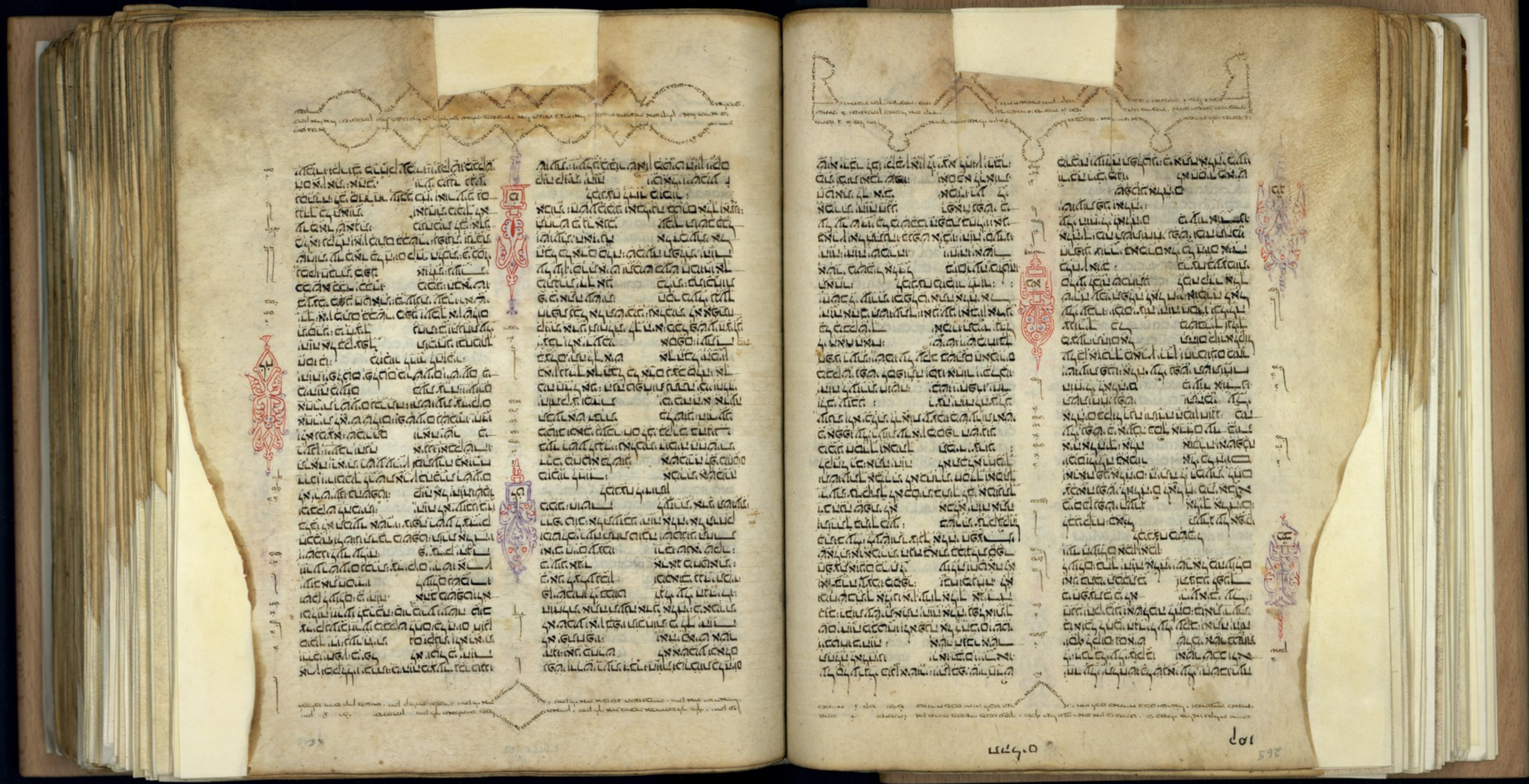

למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב
שלח אורך ואמתך   המה ינחוני יביאוני
אל הר קדשך ואל   משכנותיך ואבואה
אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך
בכנור אלהים אלהי מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי   הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו   ישועות פני ואלהי
מד למנצח לבני קרח
משכיל אלהים   באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו   פעל פעלת
בימיהם בימי קדם אתה ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים ותשלחם כי לא בחרבם
ירשו ארץ וזרועם   לא הושיעה למו
כי ימינך וזרועך   ואור פניך כי
רציתם אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
יעקב בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו
כי לא בקשתי אבטח   וחרבי לא תושיעני
כי הושעתנו מצרינו   ומשנאינו הבישות
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה
סלה אף זנחת ותכלימנו   ולא תצא בצבאותינו
תשיבנו אחור מני צר   ומשנאינו שסו
למו תתננו כצאן   מאכל ובגוים
זריתנו תמכר עמך בלא הון ולא רבית
במחיריהם תשימנו חרפה לשכנינו
לעג וקלס לסביבותינו   תשימנו משל
בגוים מנוד ראש   בלאמים כל
היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני מקול
מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם כל זאת
באתנו ולא שכחנוך   ולא שקרנו
בבריתך לא נסוג   אחור לבנו ותט
אשרינו מני ארחך כי דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות אם שכחנו שם אלהינו
ונפרש כפינו לאל זר   הלא אלהים
יחקר זאת כי הוא ידע   תעלמות לב
כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה

עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח
למה פניך תסתיר   תשכח ענינו ולחצנו
כי שחה לעפר נפשנו   דבקה לארץ בטננו
קומה עזרתה לנו   ופדנו למען חסדך
מה למנצח על ששנים
לבני קרח משכיל   שיר ידידת רחש
לבי דבר טוב אמר   אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר יפיפית מבני אדם
הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים
לעולם חגור חרבך   על ירך גבור הודך
והדרך והדרך   צלח רכב על דבר
אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך חציך
שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך
כסאך אלהים   עולם ועד שבט
מישר שבט מלכותך   אהבת צדק ותשנא
רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון
מחבריך מר ואהלות קציעות כל בגדתיך
מן היכלי שן מני   שמחוך בנות
מלכים ביקרותיך   נצבה שגל לימינך
בכתם אופיר שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך ויתאו המלך יפיך
כי הוא אדניך   והשתחוי לו ובת
צר במנחה פניך   יחלו עשירי עם
כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב
לבושה לרקמות   תובל למלך
בתולות אחריה   רעותיה מובאות לך
תובלנה בשמחת וגיל   תבאינה בהיכל מלך
תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל
הארץ אזכירה שמך בכל דר ודר על כן
עמים יהודך   לעלם ועד
מו למנצח לבני קרח
על עלמות שיר   אלהים לנו מחסה
ועז עזרה בצרות   נמצא מאד
על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב
ימים יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו

סלה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש
משכני עליון   אלהים בקרבה בל
תמוט יעזרה אלהים   לפנות בקר המו
גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
לכו חזו מפעלות   אלהים אשר שם
שמות בארץ   משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית
עגלות ישרף באש הרפו ודעו כי אנכי אלהים
ארום בגוים ארום   בארץ יהוה צבאות
עמנו משגב לנו   אלהי יעקב סלה
מז למנצח לבני קרח מזמור
כל העמים תקעו כף   הריעו לאלהים
בקול רנה כי יהוה עליון נורא מלך גדול על
כל הארץ ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת
רגלינו יבחר לנו   את נחלתנו את
גאון יעקב אשר   אהב סלה עלה
אלהים בתרועה יהוה בקול שופר זמרו
אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו כי מלך כל
הארץ אלהים   זמרו משכיל מלך
אלהים על גוים   אלהים ישב על
כסא קדשו נדיבי עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה
מח שיר מזמור לבני קרח
גדול יהוה ומהלל מאד   בעיר אלהינו הר
קדשו יפה נוף משוש   כל הארץ הר ציון
ירכתי צפון קרית מלך רב אלהים בארמנותיה
נודע למשגב כי הנה המלכים נועדו עברו
יחדו המה ראו   כן תמהו נבהלו
נחפזו רעדה   אחזתם שם חיל
כיולדה ברוח קדים תשבר אניות תרשיש
כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים   יכוננה עד עולם סלה
דמינו אלהים חסדך   בקרב היכלך
כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ

צדק מלאה ימינך ישמח הר ציון תגלנה
בנות יהודה למען   משפטיך סבו
ציון והקיפוה ספרו   מגדליה שיתו
לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו
לדור אחרון כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על מות
מט למנצח לבני קרח מזמור
שמעו זאת כל העמים   האזינו כל ישבי חלד
גם בני אדם גם בני איש   יחד עשיר ואביון
פי ידבר חכמות   והגות לבי תבונות
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי
למה אירא בימי רע   עון עקבי יסבני
הבטחים על חילם   וברב עשרם יתהללו
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו
ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם ויחי עוד
לנצח לא יראה השחת   כי יראה חכמים
ימותו יחד כסיל ובער   יאבדו ועזבו
לאחרים חילם   קרבם בתימו לעולם
משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי
אדמות ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
נדמו זה דרכם   כסל למו ואחריהם
בפיהם ירצו סלה כצאן לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצירם לבלות
שאול מזבל לו   אך אלהים יפדה
נפשי מיד שאול   כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו
כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו
כי נפשו בחייו יברך   ויודך כי תיטיב לך
תבוא עד דור אבותיו   עד נצח לא יראו אור
אדם ביקר ולא יבין   נמשל כבהמות נדמו
נ מזמור לאסף
אל אלהים יהוה   דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש   עד מבאו
מציון
מכלל יפי אלהים הופיע יבא אלהינו ואל
יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד

אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך:
משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה:
בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ
סלה: כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר:
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יבילו שי
למורא: יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

עז

למנצח על ידיתון
לאסף מזמור: קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי:
ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג
מאנה הנחם נפשי: אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה: אחזת
שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:
חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: אזכרה
נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות עוד:
האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה:
ואמר חלותי היא שנות ימין עליון: אזכיר
מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך:
והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה:
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה:
ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו
אף ירגזו תהמות: זרמו מים עבות קול נתנו
שחקים אף חצציך יתהלכו: קול רעמך
בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש
הארץ: בים דרכך ושבילך במים רבים
ועקבותיך לא נדעו: נחית כצאן עמך ביד
משה ואהרן:

עח

משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי
פי: אפתחה במשל פי אביעה חידות מני
קדם: אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו:

לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות
יהוה ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה:
ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל
אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם:
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם: וישימו באלהים כסלם
ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו:
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין
לבו ולא נאמנה את אל רוחו: בני אפרים נושקי
רומי קשת הפכו ביום קרב: לא שמרו
ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת:
וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם:
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען:
בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד:
וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש:
יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה:
ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים:
ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה:
וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם:
וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר:
הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו
הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו:
לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב
וגם אף עלה בישראל: כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם מן
לאכל ודגן שמים נתן למו: לחם אבירים אכל
איש צידה שלח להם לשבע: יסע קדים
בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם
כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף:
ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו:
ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם:
לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:
ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
ובחורי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו עוד

ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה: אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל: ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גאלם: ויפתוהו בפיהם ובלשונם
יכזבו לו: ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב: כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון: וישובו וינסו אל וקדוש
ישראל התוו: לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני
צר: אשר שם במצרים אותותיו ומופתיו
בשדה צען: ויהפך לדם יאריהם ונזליהם
בל ישתיון: ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע
ותשחיתם: ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה:
יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל:
ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים:
ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת
מלאכי רעים: יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות
נפשם וחיתם לדבר הסגיר: ויך כל בכור
במצרים ראשית אונים באהלי חם:
ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: וינחם
לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים:
ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו:
ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה
וישכן באהליהם שבטי ישראל: וינסו וימרו
את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: ויסגו
ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה:
ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו:
שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל:
ויטש משכן שלו אהל שכן באדם:
ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר:
ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו
אכלה אש ובתולתיו לא הוללו:
כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה:

ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין: ויך צריו
אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס
באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר:
ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב:
ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם:
ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן:
מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו: וירעם כתם לבבו
ובתבונות כפיו ינחם:

עט

מזמור לאסף
אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים:
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים
סביבות ירושלם ואין קובר:
היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש
קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא
קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו:
אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו
על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
חטאתינו למען שמך: למה יאמרו
הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת
דם עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני תמותה:
והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם
חרפתם אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר
נספר תהלתך:

פ

למנצח אל ששנים
עדות לאסף מזמור: רעה ישראל האזינה
נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה:
לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך

ולכה לישועתה לנו אלהים השיבנו והאר פניך
ונושעה יהוה אלהים צבאות עד מתי
עשנת בתפלת עמך האכלתם לחם
דמעה ותשקמו בדמעות שליש תשימנו
מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה
גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה
פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ
כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל תשלח
קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה
למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך
יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה
ופקד גפן זאת וכנה אשר נטעה ימינך
ועל בן אמצתה לך שרפה באש כסוחה
מגערת פניך יאבדו תהי ידך על איש
ימינך על בן אדם אמצת לך ולא נסוג ממך
תחיינו ובשמך נקרא יהוה אלהים צבאות
השיבנו האר פניך ונושעה

פא

למנצח על הגתית לאסף
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע הסירותי מסבל
שכמו כפיו מדוד תעברנה בצרה
קראת ואחלצך אענך בסתר רעם
אבחנך על מי מריבה סלה שמע עמי
ואעידה בך ישראל אם תשמע לי לא יהיה
בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר
אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ
מצרים הרחב פיך ואמלאהו ולא שמע
עמי לקולי וישראל לא אבה לי
ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם

לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו כמעט
אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי
משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

פב

מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט
עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה
שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו
לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל
מוסדי ארץ אני אמרתי אלהים אתם ובני
עליון כלכם אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו קומה אלהים שפטה
הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים

פג

שיר מזמור לאסף
אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקט אל כי הנה אויביך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש על עמך יערימו סוד
ויתיעצו על צפוניך אמרו לכו ונכחידם מגוי
ולא יזכר שם ישראל עוד
כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו
אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים
גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור
גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה
עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל
קישון נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה
שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע
כל נסיכמו אשר אמרו נירשה לנו
את נאות אלהים אלהי שיתמו כגלגל
כקש לפני רוח כאש תבער יער וכלהבה
תלהט הרים כן תרדפם בסערך ובסופתך
תבהלם מלא פניהם קלון
ויבקשו שמך יהוה יבשו ויבהלו עדי עד
ויחפרו ויאבדו וידעו כי אתה יהוה שמך
לבדך עליון על כל הארץ

פד

למנצח על הגתית
לבני קרח מזמור מה ידידות
משכנותיך יהוה צבאות נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל
אל חי גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה
צבאות מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך עוד
יהללוך סלה אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה ילכו
מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון יהוה
אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה
אלהי יעקב סלה מגננו ראה אלהים
והבט פני משיחך כי טוב יום בחצריך מאלף
בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי
רשע כי שמש ומגן יהוה אלהים חן
וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים
בתמים יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך

פה

למנצח לבני קרח מזמור
רצית יהוה ארצך שבת שבית יעקב
נשאת עון עמך כסית כל חטאתם
סלה אספת כל עברתך השיבות מחרון
אפך שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו
הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר
הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו
אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו
חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו
אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף
גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו

פו

תפלה לדוד
הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני

שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך
אתה אלהי הבוטח אליך חנני אדני כי
אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה יהוה
טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך האזינה
יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי
ביום צרתי אקראך כי תענני אין כמוך
באלהים אדני ואין כמעשיך
כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
ויכבדו לשמך כי גדול אתה ועשה נפלאות
אתה אלהים לבדך הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך יחד לבבי ליראה
שמך אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה
שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והצלת
נפשי משאול תחתיה אלהים זדים קמו
עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם ואתה אדני אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני
תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך עשה עמי אות לטובה ויראו
שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

פז

לבני קרח מזמור שיר
יסודתו בהררי קדש אהב יהוה שערי
ציון מכל משכנות יעקב נכבדות מדבר בך
עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל
ליודעי הנה פלשת וצור עם כוש
זה ילד שם ולציון יאמר איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון יהוה יספר בכתוב עמים
זה ילד שם סלה ושרים כחללים
כל מעיני בך

פח

שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות משכיל
להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך תבוא לפניך תפלתי
הטה אזנך לרנתי כי שבעה ברעות

274
ב"ח

279
ב"ר

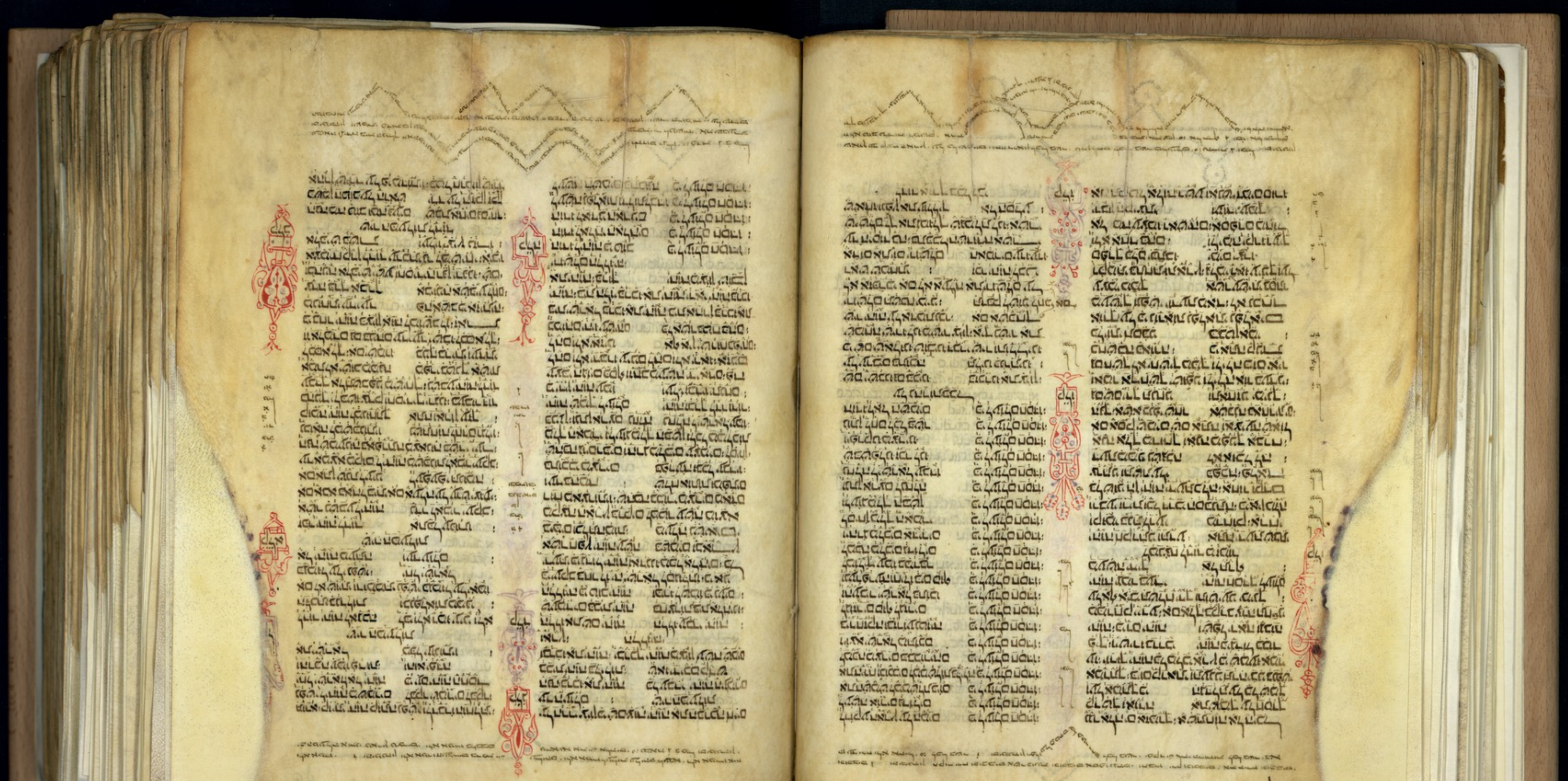

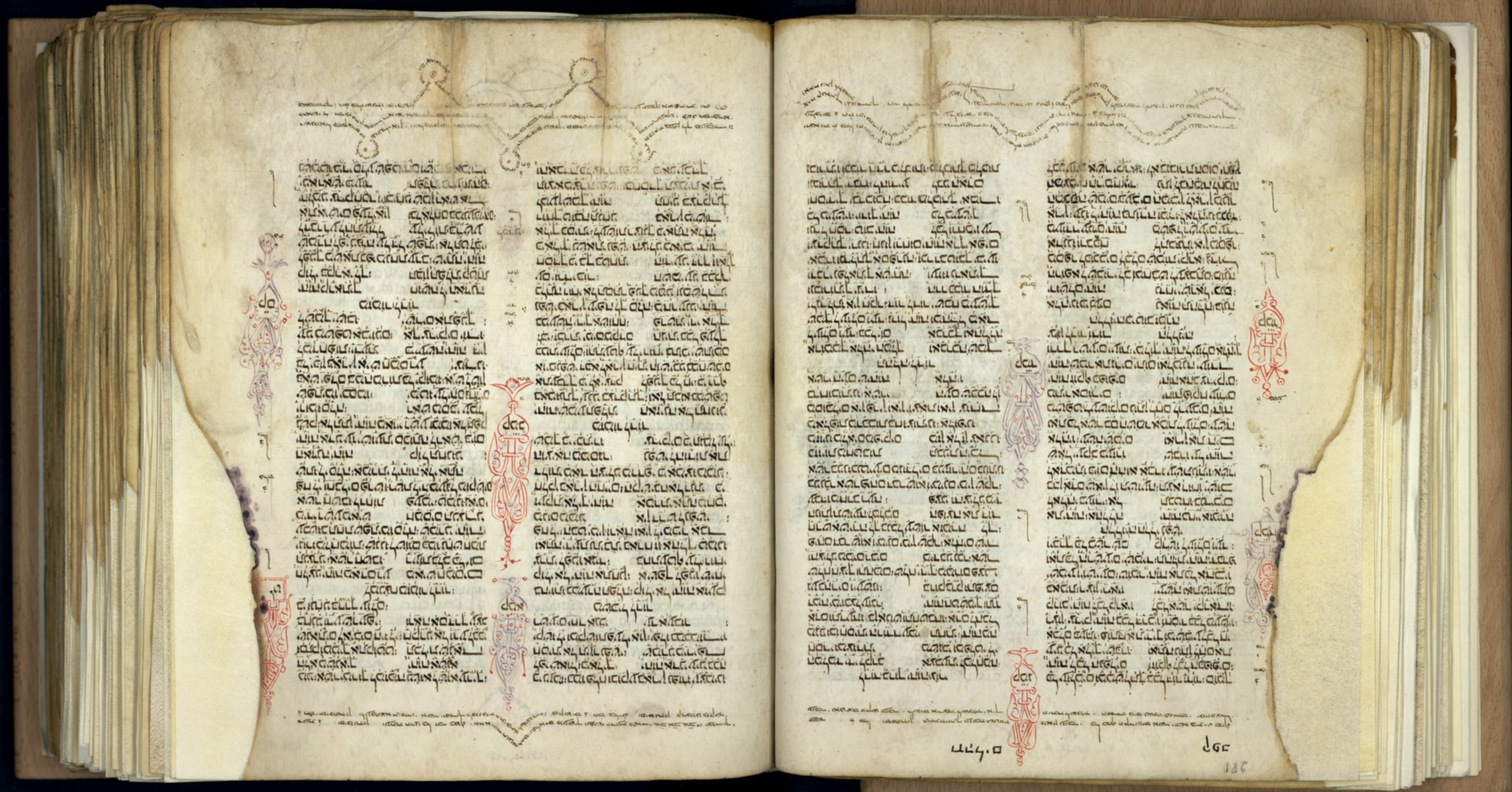

מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא: כי
יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד:
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל
ידך לעשות: אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר
אתן ויש אתך: אל תחרש על רעך
רעה והוא יושב לבטח אתך: אל
תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: אל
תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו: כי
תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו:
מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך:
אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: כבוד
חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:
כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו:
כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: וירני
ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה:
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט
מאמרי פי: אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך:
ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה
בינה: סלסלה ותרוממך תכבדך
כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן
עטרת תפארת תמגנך:
שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים:
בדרך חכמה הורתיך הדרכתיך במעגלי
ישר: בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ
לא תכשל: החזק במוסר אל תרף נצרה כי
היא חייך: בארח רשעים אל תבא ואל תאשר
בדרך רעים: פרעהו אל תעבר בו שטה
מעליו ועבור: כי לא ישנו אם לא ירעו
ונגזלה שנתם אם לא יכשולו: כי לחמו לחם
רשע ויין חמסים ישתו: וארח צדיקים כאור
נגה הולך ואור עד נכון היום:
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:
בני לדברי הקשיבה לאמרי

הט אזנך: אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך:
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא:
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות
חיים: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים
הרחק ממך: עיניך לנכח יביטו ועפעפיך
יישירו נגדך: פלס מעגל רגלך וכל
דרכיך יכנו: אל תט ימין ושמאל הסר
רגלך מרע: בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי
הט אזנך: לשמר מזמות ודעת שפתיך
ינצורו: כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק
משמן חכה: ואחריתה מרה כלענה חדה
כחרב פיות: רגליה ירדות מות שאול צעדיה
יתמכו: ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא
תדע:
ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח
ביתה: פן תתן לאחרים הודך ושנתיך
לאכזרי: פן ישבעו זרים כחך ועצביך
בבית נכרי: ונהמת באחריתך בכלות בשרך
ושארך: ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת
נאץ לבי: ולא שמעתי לקול מורי ולמלמדי
לא הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל
רע בתוך קהל ועדה: שתה מים מבורך
ונזלים מתוך בארך: יפוצו מעינתיך חוצה
ברחבות פלגי מים: יהיו לך לבדך
ואין לזרים אתך: יהי מקורך ברוך
ושמח מאשת נעוריך: אילת אהבים ויעלת
חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד:
ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה:
כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל
מעגלתיו מפלס: עוונותיו ילכדנו את הרשע
ובחבלי חטאתו יתמך: הוא ימות באין מוסר
וברב אולתו ישגה:
בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:

עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך
לך התרפס ורהב רעיך: אל תתן שנה לעיניך
ותנומה לעפעפיך: הנצל כצבי מיד
וכצפור מיד יקוש:
לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: אשר אין
לה קצין שטר ומשל: תכין בקיץ לחמה
אגרה בקציר מאכלה: עד מתי עצל תשכב
מתי תקום משנתך: מעט שנות מעט תנומות
מעט חבק ידים לשכב: ובא כמהלך ראשך
ומחסרך כאיש מגן:
אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: קרץ
בעינו מלל ברגליו מרה באצבעתיו:
תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדינים ישלח:
על כן פתאום יבא אידו פתע ישבר ואין מרפא:
שש הנה שנא יהוה ושבע תועבת
נפשו: עינים רמות לשון שקר וידים שפכות
דם נקי: לב חרש מחשבות און רגלים
ממהרות לרוץ לרעה: יפיח כזבים
ומשלח מדנים בין אחים:
נצור בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך:
קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך:
בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר
עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה
אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לשמרך מאשת
רע מחלקת לשון נכריה: אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה:
כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש
נפש יקרה תצוד: היחתה איש אש בחיקו
ובגדיו לא תשרפנה: אם יהלך איש על
הגחלים ורגליו לא תכוינה: כן הבא
אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: לא יבוזו
לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ונמצא ישלם
שבעתים את כל הון ביתו יתן: נאף
אשה חסר לב משחית נפשו הוא
יעשנה: נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה:

כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם:
לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה
שחד: בני שמר אמרי ומצותי
תצפן אתך: שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון
עיניך: קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח
לבך: אמר לחכמה אחתי את ומדע
לבינה תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה
אמריה החליקה: כי בחלון ביתי בעד
אשנבי נשקפתי: וארא בפתאים אבינה
בבנים נער חסר לב: עבר בשוק אצל פנה
ודרך ביתה יצעד: בנשף בערב יום
באישון לילה ואפלה: והנה אשה לקראתו
שית זונה ונצרת לב: הומיה היא וסררת
בביתה לא ישכנו רגליה: פעם בחוץ פעם
ברחבות ואצל כל פנה תארב: והחזיקה
בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו:
זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: על כן
יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: מרבדים
רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: נפתי
משכבי מר אהלים וקנמון: לכה נרוה
דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: כי אין
האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: צרור הכסף
לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו: הטתו
ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו:
הולך אחריה פתאום כשור אל טבח יבוא
וכעכס אל מוסר אויל: עד יפלח חץ כבדו
כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו
הוא:
ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי:
אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה:
כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה:
דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:
הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה:
ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה:

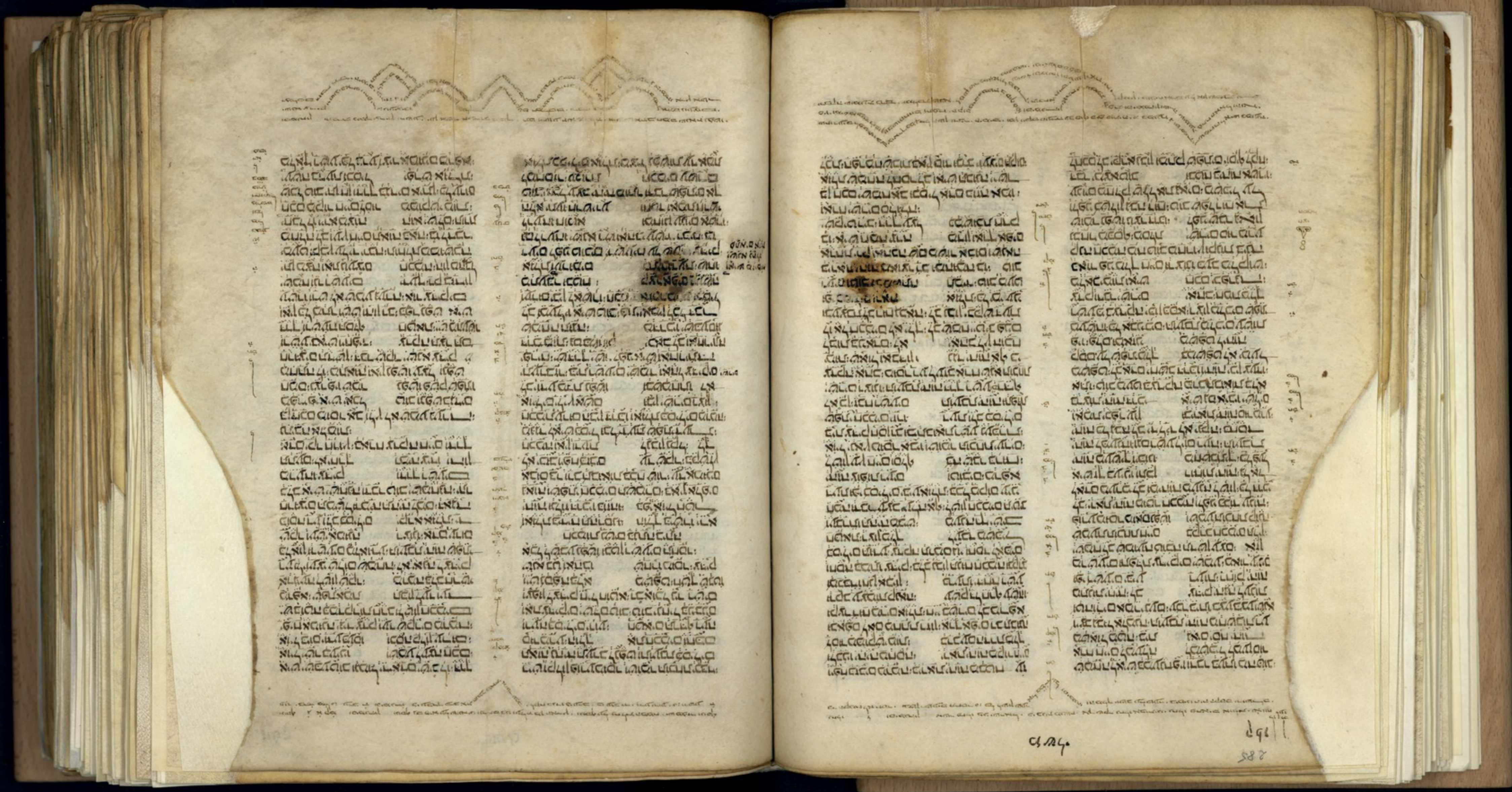

החנם ירא איוב אלהים: הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה: ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם: ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור: והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים: ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה: ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא

אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם: ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך: ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר: ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו: ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת: ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו: וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד: אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: ויען איוב ויאמר: יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: יקבהו אררי יום העתידים עורר לויתן: יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: למה לא

מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע: מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי: כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי: לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז: ויען אליפז התימני ויאמר: הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק: כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד: ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי: יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: האנוש מאלוה יצדק

אם מעשהו יטהר גבר: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש: מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו: הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה: קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה: אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם: ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות: לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה: בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך: וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ: תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו:

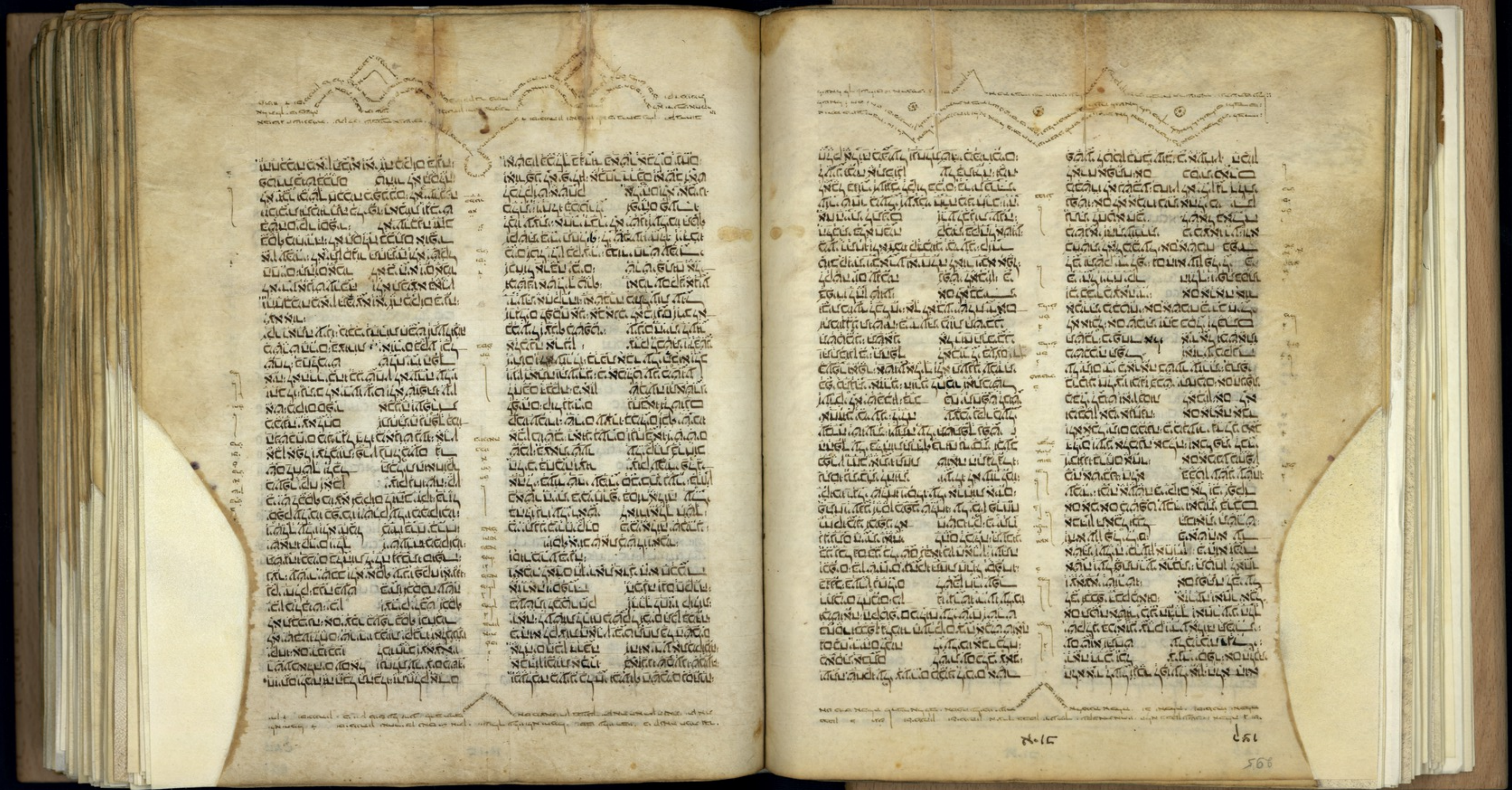

297

305

312

313

יהוה לטהר בית
יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה
בית יהוה לטהר ויציאו את
כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר בית
יהוה ויקבלו הלוים להוציא
לנחל קדרון חוצה: ויחלו
באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה לחדש
באו לאולם יהוה ויקדשו את
בית יהוה לימים שמנה
וביום ששה עשר לחדש
הראשון כלו: ויבואו פנימה
אל חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה
ואת כל בית יהוה ואת
מזבח העלה ואת כל
כליו ואת שלחן המערכת ואת כל הכלים אשר
הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה:
וישכם יחזקיהו המלך
ויאסף את שרי העיר ויעל
בית יהוה: ויביאו פרים
שבעה ואילים שבעה
וכבשים שבעה וצפירי
עזים שבעה לחטאת
על הממלכה ועל המקדש
ועל יהודה ויאמר לבני
אהרן הכהנים להעלות
על מזבח יהוה: וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האלים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו

הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה: ויגישו את שעירי
החטאת לפני המלך והקהל
ויסמכו ידיהם עליהם:
וישחטום הכהנים ויחטאו
את דמם המזבחה לכפר
על כל ישראל כי לכל
ישראל אמר המלך העולה
והחטאת: ויעמד את הלוים
בית יהוה במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא
כי ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו: ויעמדו הלוים בכלי
דויד והכהנים בחצצרות:
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה להמזבח ובעת
החל העלה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל: וכל
הקהל משתחוים והשיר
משורר והחצצרות מחצצרים
הכל עד לכלות העלה:
וככלות להעלות כרעו
המלך וכל הנמצאים אתו
וישתחוו: ויאמר יחזקיהו
המלך והשרים ללוים
להלל ליהוה בדברי דויד
ואסף החזה ויהללו עד
לשמחה ויקדו וישתחוו:
ויען יחזקיהו
ויאמר עתה מלאתם ידכם
ליהוה גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה
ויביאו הקהל זבחים ותודות

וכל נדיב לב עלות: ויהי
מספר העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים אילים
מאה כבשים מאתים
לעלה ליהוה כל אלה:
והקדשים בקר שש מאות
וצאן שלשת אלפים: רק
הכהנים היו למעט ולא
יכלו להפשיט את כל
העלות ויחזקום אחיהם
הלוים עד כלות המלאכה
ועד יתקדשו הכהנים
כי הלוים ישרי לבב להתקדש
מהכהנים: וגם עלה לרב
בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבדת בית
יהוה: וישמח יחזקיהו וכל
העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה
הדבר: וישלח יחזקיהו
על כל ישראל ויהודה וגם
אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא בית יהוה
בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל: ויועץ
המלך ושריו וכל הקהל
בירושלם לעשות הפסח
בחדש השני: כי לא יכלו
לעשתו בעת ההיא כי
הכהנים לא התקדשו
למדי והעם לא נאספו
לירושלם: ויישר הדבר בעיני
המלך ובעיני כל הקהל:
ויעמידו דבר להעביר קול
בכל ישראל מבאר שבע

ועד דן לבוא לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל
בירושלם כי לא לרב עשו
ככתוב: וילכו הרצים באגרות
מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות
המלך לאמר בני ישראל
שובו אל יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל וישב את
הפליטה הנשארת לכם
מכף מלכי אשור: ואל תהיו
כאבותיכם וכאחיכם אשר
מעלו ביהוה אלהי אבתיהם
ויתנם לשמה כאשר אתם
ראים: עתה אל תקשו
ערפכם כאבותיכם תנו יד
ליהוה ובאו למקדשו אשר
הקדיש לעולם ועבדו את
יהוה אלהיכם וישב מכם
חרון אפו: כי בשובכם על
יהוה אחיכם ובניכם לרחמים
לפני שוביהם ולשוב לארץ
הזאת כי חנון ורחום יהוה
אלהיכם ולא יסיר מכם
פנים אם תשובו אליו:
ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו
משחיקים עליהם ומלעגים
בם: אך אנשים מאשר
ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
לירושלם: גם ביהודה היתה יד
האלהים לתת להם לב
אחד לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה:

ויאספו ירושלם עם רב
לעשות את חג המצות
בחדש השני קהל לרב
מאד: ויקמו ויסירו את
המזבחות אשר בירושלם
ואת כל המקטרות הסירו
וישליכו לנחל קדרון:
וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו
עלות בית יהוה: ויעמדו
על עמדם כמשפטם כתורת
משה איש האלהים הכהנים
זרקים את הדם מיד הלוים:
כי רבת בקהל אשר לא
התקדשו והלוים על
שחיטת הפסחים לכל לא
טהור להקדיש ליהוה:
כי מרבית העם רבת
מאפרים ומנשה יששכר
וזבלון לא הטהרו כי אכלו
את הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם
לאמר יהוה הטוב יכפר
בעד: כל לבבו הכין לדרוש
האלהים יהוה אלהי אבותיו
ולא כטהרת הקדש: וישמע
יהוה אל יחזקיהו וירפא
את העם:
ויעשו בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה
גדולה ומהללים ליהוה
יום ביום הלוים והכהנים

בכלי עז ליהוה: וידבר
יחזקיהו על לב כל הלוים
המשכילים שכל טוב
ליהוה ויאכלו את המועד
שבעת הימים מזבחים
זבחי שלמים ומתודים
ליהוה אלהי אבותיהם:
ויועצו כל הקהל
לעשות שבעת ימים
אחרים ויעשו שבעת ימים
שמחה: כי חזקיהו מלך
יהודה הרים לקהל אלף
פרים ושבעת אלפים צאן
והשרים הרימו לקהל
פרים אלף וצאן עשרת
אלפים ויתקדשו כהנים
לרב: וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים
וכל הקהל הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ
ישראל והיושבים ביהודה:
ותהי שמחה גדולה
בירושלם כי מימי שלמה
בן דויד מלך ישראל לא
כזאת בירושלם: ויקמו
הכהנים הלוים ויברכו
את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון קדשו
לשמים: וככלות כל זאת
יצאו כל ישראל הנמצאים
לערי יהודה וישברו
המצבות ויגדעו האשרים
וינתצו את הבמות ואת
המזבחות מכל יהודה
ובנימן ובאפרים ומנשה